

Službeni list

Europske unije

C 48

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.
8. veljače 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 048/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 048/02 Predmet C-595/13: Presuda Suda (peto vijeće) od 9. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Fiscale Eenheid X NV cs (Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Izuzeća — Članak 13. dio B točka (d) točka 6. — Posebni investicijski fondovi — Pojam — Ulaganja u nekretnine — Upravljanje investicijskim fondovima — Pojam — Stvarno gospodarenje nekretninom) 2

2016/C 048/03 Predmet C-350/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Trieste – Italija) – Florin Lazar protiv Allianz SpA (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 864/2007 — Članak 4. stavak 1. — Pojmovi „država u kojoj je nastala šteta”, „šteta” i „posredne posljedice protupravnog postupanja” — Šteta koju je osobno pretrpio član obitelji osobe koja je preminula nakon prometne nesreće — Mjerodavno pravo) 3

HR

2016/C 048/04	Predmet C-427/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koju je podnio Augstākā tiesa, Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv „Veloserviss” SIA (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Naknadna provjera deklaracija — Načelo zaštite legitimnih očekivanja — Ograničavanje u nacionalnom pravu preispitivanja rezultata naknadne provjere — Mogućnost — Odluka o prvoj naknadnoj provjeri — Netočni ili nepotpuni podaci nepoznati u trenutku donošenja odluke)	3
2016/C 048/05	Predmet C-552/14 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. prosinca 2015. – Canon Europa NV protiv Europske komisije (Žalba — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Uredba (EU) br. 861/2010 — Tužba za poništenje — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Puštanje robe i obavještanje o iznosu pristojbe — Korištenje pojednostavljenih postupaka ili tehnika elektroničke obrade podataka)	4
2016/C 048/06	Predmet C-553/14 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. prosinca 2015. – Kyocera Mita Europe BV protiv Europske komisije (Žalba — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Uredba (EU) br. 861/2010 — Tužba za poništenje — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Puštanje robe i obavještanje o iznosu pristojbe — Korištenje pojednostavljenih postupaka ili tehnika elektroničke obrade podataka)	4
2016/C 048/07	Predmet C-594/14: Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Simona Kornhaas protiv Thomasa Dithmara kao stečajnog upravitelja nad imovinom Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 4. stavak 1. — Određivanje primjenjivog prava — Propis države članice koji predviđa obvezu direktora društva da tom društvu vrati isplate izvršene nakon nastanka insolventnosti — Primjena tog propisa na društvo osnovano u drugoj državi članici — Članci 49. i 54. UFEU-a — Ograničenje slobode poslovnog nastana — Nepostojanje)	5
2016/C 048/08	Predmet C-603/14 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 10. prosinca 2015. – El Corte Inglés, SA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (Žalba — Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga The English Cut — Prigovor nositelja verbalnih i figurativnih nacionalnih žigova i žigova Zajednice koji sadrže verbalne elemente, El Corte Inglés’ — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 5. — Vjerojatnost da predmetna javnost utvrdi bliskost sa žigom koji uživa ugled — Zahtijevani stupanj sličnosti)	6
2016/C 048/09	Predmet C-183/15: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – TSI GmbH protiv Hauptzollamt Aachen (Prethodni postupak — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Podbroj 9027 10 10 — Ultraljubičasti aerodinamični granulometri — Prijenosna brojila čestica)	6
2016/C 048/10	Predmet C-190/15 P: Žalba koju je 24. travnja 2015. podnio Fetim BV protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 11. veljače 2015. u predmetu T-395/12, Fetim protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	7
2016/C 048/11	Predmet C-206/15 P: Žalba koju su 14. travnja 2015. podnijeli Sun Mark Ltd i Bulldog Energy Drink Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 5. veljače 2015. u predmetu T-78/13, Red Bull protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)	7

2016/C 048/12	Predmet C-422/15 P: Žalba koju je 30. srpnja 2015. podnio Fernando Brás Messias protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 4. lipnja 2015. u predmetu T-192/15, Fernando Brás Messias protiv Portugalske Republike	8
2016/C 048/13	Predmet C-425/15: Tužba podnesena 31. srpnja 2015. – Udo Voigt protiv Predsjednika Europskog parlamenta, Europskog parlamenta	8
2016/C 048/14	Predmet C-533/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) 13. listopada 2015. – Feliks Frisman protiv Finnair Oyj	8
2016/C 048/15	Predmet C-541/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2015. uputio Amtsgericht Wuppertal (Njemačka) – Mircea Florian Freitag	9
2016/C 048/16	Predmet C-551/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. listopada 2015 uputio Općinski sud u Puli-Pola (Hrvatska) – Pula Parking d.o.o. protiv Svena Klauza Tederahna	9
2016/C 048/17	Predmet C-561/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) 2. studenoga 2015. – Georg Rolof, Markus Heimann protiv TUIfly GmbH	10
2016/C 048/18	Predmet C-574/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2015. uputio Tribunale di Varese – kazneni postupak protiv Maura Scialdonea	10
2016/C 048/19	Predmet C-590/15 P: Žalba koju je 13. studenoga 2015. podnio Alain Laurent Brouillard protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. rujna 2015. u predmetu T-420/13, Brouillard protiv Suda	11
2016/C 048/20	Predmet C-600/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Lemnis Lighting BV	13
2016/C 048/21	Predmet C-610/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2015. uputio Hoge Raas der Nederlanden (Nizozemska) – Stichting Brein protiv Ziggo BV i XS4All Internet BV	13
2016/C 048/22	Predmet C-612/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2015. uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv Koleva i dr.	14
2016/C 048/23	Predmet C-613/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2015. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Španjolska) – Ibercaja Banco S.A.U. protiv Joséa Cortésa González	17
2016/C 048/24	Predmet C-620/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – A-Rosa Flussschiff GmbH protiv Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (Urssaf), pravnog sljednika Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden	18
2016/C 048/25	Predmet C-621/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – W i dr. protiv Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko	18
2016/C 048/26	Predmet C-624/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Litdana UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	19

2016/C 048/27	Predmet C-637/15 P: Žalba koju je 1. prosinca 2015. podnio VSM Geneesmiddelen BV protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 16. rujna 2015. u predmetu T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV protiv Europske komisije	20
2016/C 048/28	Predmet C-646/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2015. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	22
2016/C 048/29	Predmet C-649/15 P: Žalba koju je 3. prosinca 2015. podnijela TV2/Danmark A/S protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11, TV2/Danmark A/S protiv Europske komisije	23
2016/C 048/30	Predmet C-650/15 P: Žalba koju je 4. prosinca 2015. podnio Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS protiv presude Općeg suda (peto vijeće, prošireni sastav) od 25. rujna 2015. u predmetu T-268/10 RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA)	25
2016/C 048/31	Predmet C-654/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2015. uputio Högsta domstolen (Švedska) – Länsförsäkringar AB protiv A/S Matek	26
2016/C 048/32	Predmet C-656/15 P: Žalba koju je 7. prosinca 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11, TV2/Danmark A/S protiv Europske komisije	27

Opći sud

2016/C 048/33	Predmet T-9/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Air Canada protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)	29
2016/C 048/34	Predmet T-28/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prijevoza — Sporazumi i usklađena djelovanja u pogledu više elemenata cijena usluga zračnog teretnog prijevoza (uvođenje dodatnih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)	30
2016/C 048/35	Predmet T-36/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Japan Airlines protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije — Obveza obrazlaganja”)	31
2016/C 048/36	Predmet T-38/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Cathay Pacific Airways protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prijevoza — Sporazumi i usklađena djelovanja u pogledu više elemenata cijena usluga zračnog teretnog prijevoza (uvođenje dodatnih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)	32

2016/C 048/37	Predmet T-39/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Cargolux Airlines protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)	33
2016/C 048/38	Predmet T-40/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Latam Airlines Group i Lan Cargo protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračni prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)	34
2016/C 048/39	Predmet T-43/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Singapore Airlines i Singapore Airlines Cargo protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije — Obveza obrazlaganja”)	35
2016/C 048/40	Predmet T-46/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Deutsche Lufthansa i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)	36
2016/C 048/41	Predmet T-48/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – British Airways protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta zrakoplovom — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)	37
2016/C 048/42	Predmet T-56/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – SAS Cargo Group i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prijevoza — Sporazumi i usklađena djelovanja u pogledu više elemenata cijena usluga zračnog teretnog prijevoza (uvođenje dodatnih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)	38
2016/C 048/43	Predmet T-62/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Air France-KLM protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)	39

2016/C 048/44	Predmet T-63/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Air France protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije — Obveza obrazlaganja”)	40
2016/C 048/45	Predmet T-67/11: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Martinair Holland protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prometa — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na nekoliko sastavnih dijelova cijena usluga zračnog teretnog prometa (uvođenje dodanih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)	41
2016/C 048/46	Predmet T-73/12: Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2015. – Einhell Germany i dr. protiv Komisije („Damping — Uvoz određenih kompresora iz Kine — Djelomično odbijanje povrata antidampinške pristojbe — Utvrđivanje izvozne cijene — Odbitak antidampinške pristojbe — Izmjena učinaka poništenja u vremenu”)	41
2016/C 048/47	Predmet T-75/12: Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2015. – Nu Air Polska protiv Komisije („Damping — Uvoz određenih kompresora podrijetlom iz Kine — Djelomično odbijanje povrata plaćenih antidampinških pristojbi — Određivanje izvozne cijene — Oduzimanje antidampinških pristojbi — Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”)	42
2016/C 048/48	Predmet T-108/13: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – VTZ i dr. protiv Vijeća („Damping — Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika, podrijetlom iz Rusije — Konačna antidampinška pristojba — Predmetni proizvod”)	43
2016/C 048/49	Predmet T-241/13: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Grčka protiv Komisije („EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Goveđe meso — Ovčje i kozje meso — Duhan — Članak 69. Uredbe (EZ) br. 1782/2003 — Članak 31. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 — Članak 23. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 796/2004”)	44
2016/C 048/50	Spojeni predmeti T-381/13 i T-382/13: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Perfetti Van Melle protiv OHIM-a (DAISY i MARGARITAS) („Žig Zajednice — Prijava verbalnih žigova Zajednice DAISY i MARGARITAS — Apsolutni razlozi za odbijanje — Djelomično odbijanje registracije — Nepostojanje opisnog karaktera — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	45
2016/C 048/51	Predmet T-491/13: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Perfetti Van Melle Benelux protiv OHIM-a – Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice TRIDENT PURE — Žigovi Zajednice, raniji figurativni i verbalni nacionalni, međunarodni i žigovi Beneluxa PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH i mentos PURE WHITE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	46
2016/C 048/52	Predmet T-138/14: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Chart protiv SEAE („Izvanugovorna odgovornost — Članica lokalnog osoblja upućena u delegaciju Unije u Egiptu — Prestanak ugovora — Propust delegacije da egipatskom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost podnese potvrdu o prestanku službe članice osoblja i kasnije u tom pogledu regulira njezinu situaciju — Zastara — Trajna šteta — Djelomična nedopuštenost — Načelo dobre uprave — Razumni rok — Članak 41. Povelje o temeljnim pravima — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Izvjesna šteta — Uzročna veza”)	46

2016/C 048/53	Predmet T-356/14: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – CareAbout protiv OHIM-a – Florido Rodríguez (Kerashot) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Kerashot — Raniji nacionalni figurativni žig K KERASOL — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Djelomično odbijanje registracije od strane žalbenog vijeća”)	47
2016/C 048/54	Predmet T-521/14: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Švedska protiv Komisije („Uredba (EU) br. 528/2012 — Biocidni proizvodi — Tužba zbog propusta — Navođenje znanstvenih kriterija za određivanje svojstava endokrinih poremećaja — Propust Komisije da donese delegirane akte — Obveza postupanja”)	48
2016/C 048/55	Predmet T-63/15: Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2015. – Shoe Branding Europe protiv OHIM-a (Paralelne pruge na rukavima majice) („Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od dvije paralelne pruge na dugim rukavima majice — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	49
2016/C 048/56	Predmet T-64/15: Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2015. – Shoe Branding Europe protiv OHIM-a (Paralelne pruge na hlačama) („Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od dvije paralelne pruge na hlačama — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	49
2016/C 048/57	Predmet T-128/15: Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien protiv OHIM-a – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice RED RIDING HOOD — Raniji nacionalni i međunarodni verbalni žig ROTKÄPPCHEN — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	50
2016/C 048/58	Predmet T-584/15 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 7. prosinca 2015. – POA protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Objava zahtjeva za registraciju zaštićene oznake izvornosti — „Halloumi” ili „Hellim” — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Nepostojanje hitnosti”)	51
2016/C 048/59	Predmet T-671/15 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. prosinca 2015. – E-Control protiv ACER-a („Privremena pravna zaštita — Mišljenje o usklađenosti odluka nacionalnih regulatornih tijela koja odobravaju metode dodjele prekograničnog prijenosnog kapaciteta električne energije — Zahtjev za suspenziju primjene — Povreda formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)	51
2016/C 048/60	Predmet T-603/15: Tužba podnesena 23. listopada 2015. – Frank protiv Komisije	52
2016/C 048/61	Predmet T-639/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Psara protiv Parlamenta	53
2016/C 048/62	Predmet T-640/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Kristan protiv Parlamenta	54
2016/C 048/63	Predmet T-641/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Malle protiv Parlamenta	55
2016/C 048/64	Predmet T-642/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Ciešla protiv Parlamenta	56
2016/C 048/65	Predmet T-643/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Dahllhof protiv Parlamenta	57
2016/C 048/66	Predmet T-644/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Reuter protiv Parlamenta	58

2016/C 048/67	Predmet T-645/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – České centrum pro investigativní žurnalistiku protiv Parlamenta	59
2016/C 048/68	Predmet T-646/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Karanikas protiv Parlamenta	60
2016/C 048/69	Predmet T-647/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Boros protiv Parlamenta	61
2016/C 048/70	Predmet T-648/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica protiv Parlamenta	62
2016/C 048/71	Predmet T-649/15: Tužba podnesena 13. studenog 2015. – Toth protiv Parlamenta	63
2016/C 048/72	Predmet T-650/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Knus-Galán protiv Parlamenta	64
2016/C 048/73	Predmet T-651/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Tchobanov protiv Parlamenta	65
2016/C 048/74	Predmet T-653/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Mulvad protiv Parlamenta	66
2016/C 048/75	Predmet T-654/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – České centrum pro investigativní žurnalistiku protiv Parlamenta	67
2016/C 048/76	Predmet T-655/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – van der Parre protiv Parlamenta	68
2016/C 048/77	Predmet T-656/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baggi protiv Parlamenta	69
2016/C 048/78	Predmet T-657/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Boros protiv Parlamenta	70
2016/C 048/79	Predmet T-658/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – García Rey protiv Parlamenta	71
2016/C 048/80	Predmet T-659/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Hunter protiv Parlamenta	72
2016/C 048/81	Predmet T-660/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Clerix protiv Parlamenta	73
2016/C 048/82	Predmet T-661/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Araujo protiv Parlamenta	74
2016/C 048/83	Predmet T-662/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Delić protiv Parlamenta	75
2016/C 048/84	Predmet T-663/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica protiv Parlamenta	76
2016/C 048/85	Predmet T-664/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Borg protiv Parlament	77
2016/C 048/86	Predmet T-665/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re: Baltica protiv Parlamenta	78
2016/C 048/87	Predmet T-666/15: Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Bačelić protiv Parlamenta	79
2016/C 048/88	Predmet T-669/15: Tužba podnesena 09. listopada 2015. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i dr. protiv ECHA-e	80
2016/C 048/89	Predmet T-683/15: Tužba podnesena 26. studenoga 2015. – Freistaat Bayern protiv Komisije	81
2016/C 048/90	Predmet T-686/15: Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)	82

2016/C 048/91	Predmet T-687/15: Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcafé by Julius Meinl)	83
2016/C 048/92	Predmet T-689/15: Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcafé by Julius Meinl)	84
2016/C 048/93	Predmet T-690/15: Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcafé)	85
2016/C 048/94	Predmet T-691/15: Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcafé by Julius Meinl)	86
2016/C 048/95	Predmet T-703/15: Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Groupe Go Sport protiv OHIM-a – Design Go (GO SPORT)	86
2016/C 048/96	Predmet T-101/13: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – Aer Lingus protiv Komisije	87

Službenički sud

2016/C 048/97	Predmet F-45/11: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Zaposlenici EIB-a — Ocjena — Izvješće o ocjeni iz 2009. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Odbijanje promaknuća — Obustava postupka)	88
2016/C 048/98	Predmet F-37/12: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Postupak istrage — Izvješće istražnog odbora — Pogrešna definicija uznemiravanja — Odluka predsjednika EIB-a da ne postupa po pritužbi — Poništenje — Tužba za naknadu štete)	88
2016/C 048/99	Predmet F-82/12: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjena — Novo izvješće o ocjeni za 2007. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Odbijanje promaknuća — Obustava postupka)	89
2016/C 048/100	Predmet F-55/13: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni 2011. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Obustava postupka)	90
2016/C 048/101	Predmet F-104/13: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Moralno uznemiravanje — Istražni postupak — Izvješće istražnog odbora — Pogrešna definicija moralnog uznemiravanja — Odluka predsjednika EIB-a o nepostupanju po pritužbi — Poništenje — Tužba za naknadu štete)	90
2016/C 048/102	Predmet F-9/14: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni 2012. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Obustava postupka)	91
2016/C 048/103	Predmet F-94/14: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2015. – Bowles protiv ESB-a (Javna služba — Osoblje ESB-a — Članovi odbora osoblja — Primici od rada — Plaća — Dodatno povećanje plaće — Prihvatljivost)	92

2016/C 048/104	Predmet F-95/14: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2015. – Seigneur protiv ESB-a (Javna služba — Osoblje ESB-a — Članovi odbora osoblja — Primici od rada — Plaća — Dodatno povećanje plaće — Prihvatljivost)	92
2016/C 048/105	Spojeni predmet F-101/14, F-102/14 i F-103/14: Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 15. prosinca 2015. – Clarke, Dickmanns i Papathanasiou protiv OHIM-a (Javna služba — Privremeno osoblje — Zaposlenici OHIM-a — Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu — Odredba o raskidu ugovora u slučaju da član osoblja ne bude uvršten na rezervnu listu natječajja — Dan kada odredba o raskidu počinje proizvoditi učinke — Opći natječaji OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13)	93
2016/C 048/106	Predmet F-134/14: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 17. prosinca 2015. – T protiv Komisije (Javna služba — Socijalna sigurnost — Profesionalna bolest — Članak 73. Pravilnika o osoblju — Zahtjev za priznanje profesionalnog izvora bolesti — Uzročna veza — Zahtjev za naknadu nematerijalne štete pretrpljene zbog proteka vremena koje je instituciji bilo potrebno da prizna profesionalni izvor bolesti — Obveza donošenja odluke u razumnom roku — Nematerijalna šteta) . .	94
2016/C 048/107	Predmet F-135/14: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 16. prosinca 2015. – DE protiv EMA-e (Javna služba — Osoblje EMA-e — Stavljanje u „neaktivni status” — Akt kojim se nanosi šteta — Pravo na saslušanje — Povreda)	95
2016/C 048/108	Predmet F-141/14: Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 15. prosinca 2015. – Guittet protiv Komisije (Javna služba — Bivši dužnosnik — Socijalna sigurnost — Snošenje liječničkih troškova — Komisijino vođenje zdravstvenog dosjea — Načelo dobre uprave i dužnost brižnog postupanja — Izvanugovorna odgovornost Unije)	95
2016/C 048/109	Predmet F-17/15: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 10. prosinca 2015. – Jäger-Waldau protiv Komisije (Javna služba — Dužnosnici — Ocjena — Izvješće o ocjeni — Zahtjev za izmjenu — Odbijanje)	96
2016/C 048/110	Predmet F-34/15: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 16. prosinca 2015. – De Loecker protiv EEAS-a (Javna služba — Osoblje EEAS-a — Član privremenog osoblja — Uznemiravanje — Članci 12.a i 24. Pravilnika o osoblju — Zahtjev za pomoć — Odbijanje — Zahtjev za pokretanje administrativne istrage — Pravo na saslušanje — Povreda)	96
2016/C 048/111	Predmet F-88/15: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 15. prosinca 2015. – Bonazzi protiv Komisije (Javna služba — Dužnosnici — Promaknuća za 2014. godinu — Opće provedbene odredbe članka 45. Pravilnika — Popis dužnosnika koje su opće uprave i službe predložile za promaknuće — Izostavljanje tužiteljevog imena — Mogućnost osporavanja popisa dužnosnika predloženih za promaknuće pred zajedničkim odborom za promaknuće — Nepostojanje stajališta zajedničkog odbora za promaknuće — Usporedba zasluga koju vrši samo tijelo za imenovanje)	97
2016/C 048/112	Predmet F-128/11: Rješenje Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni 2010 — Osporavanje — Unutarnji postupci — Uvjeti — Povlačenje tužbe — Tužba — Pravni interes — Nepostojanje — Razumni rok — Nepoštovanje — Očita nedopuštenost)	98
2016/C 048/113	Predmet F-76/14: Rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 17. prosinca 2015. – López Cabeza protiv Komisije (Javna služba — Otvoreni natječaj — Obavijest o natječaju EPSO/AD/248/13 — Neuvrštavanje na rezervnu listu — Nedostatna ocjena na testiranju u centru za procjenu kandidata — Tužba za poništenje — Povreda obavijesti o natječaju — Nezakonitost dokaza)	98

2016/C 048/114	Predmet F-118/14: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 16. prosinca 2015. – Bärwinkel protiv Vijeća (Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju — Prijelazna pravila o razvrstavanju na određene vrste radnih mjesta — Članak 30. stavak 3. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju — Pojam akta kojim se nanosi šteta — Odluka kojom se određenim dužnosnicima priznaje izvršavanje posebnih odgovornosti — Neuključivanje tužiteljevog imena na prvi popis 34 dužnosnika kojima je priznato izvršavanje posebnih odgovornosti — Zahtjevi koji se odnose na predsudski postupak — Nepodnošenje žalbe u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju — Članak 81. Poslovnika)	99
2016/C 048/115	Predmet F-136/14: Rješenje Službeničkog suda (prvo vijeće) od 7. prosinca 2015. – Probst protiv Komisije (Javna služba — Primici od rada — Naknada za život u inozemstvu — Članak 4. Priloga VII. Pravilniku — Bivši parlamentarni asistent — Komisijina odluka kojom se bivšim parlamentarnim asistentima naknada za život u inozemstvu odobrava od trenutka objave informacije dane osoblju — Poništavajuće presude — Nove i bitne činjenice — Vremenski ograničen učinak — Pravomoćnost — Administrativne odluke koje su postale konačne — Jednako postupanje)	100
2016/C 048/116	Predmet F-24/15: Rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 17. prosinca 2015. – Di Marzio protiv Vijeća (Javna služba — Član ugovornog osoblja — Funkcijska skupina I. — Izmjena ugovora u ugovor člana privremenog osoblja na neodređeno vrijeme u razredu AST 3, AST 4 ili AST 5 ili u ugovor člana ugovornog osoblja na neodređeno vrijeme u funkcijskoj skupini III. — Članci 2., 3.a, 3.b, 80. i 88. Uvjeta zaposlenja — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Načelo dobre uprave — Dužnost brižnog postupanja — Očito pravno neosnovana tužba — Članak 81. Poslovnika)	100
2016/C 048/117	Predmet F-45/15: Rješenje Službeničkog suda (prvo vijeće) od 9. prosinca 2015. – Van der Veen protiv Europolu (Javna služba — Osoblje Europolu — Privremeni službenik — Odluka 2009/371/PUP — Europolovo odbijanje zaključiti ugovor na neodređeno vrijeme — Članak 81. Poslovnika — Očito neosnovana tužba)	101
2016/C 048/118	Predmet F-144/15: Tužba podnesena 23. studenoga 2015. – ZZ protiv EASA-e	102
2016/C 048/119	Predmet F-30/15: Rješenje Službeničkog suda od 17. prosinca 2015. – Diamantopoulos protiv ESVD-a	102
2016/C 048/120	Predmet F-58/15: Rješenje Službeničkog suda od 17. prosinca 2015. – FW/Komisije	102
2016/C 048/121	Predmet F-129/15: Rješenje Službeničkog suda od 17. prosinca 2015. – Morin protiv Komisije	102

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2016/C 048/01)***Posljednja objava**

SL C 38, 1.2.2016.

Prethodne objave

SL C 27, 25.1.2016.

SL C 16, 18.1.2016.

SL C 7, 11.1.2016.

SL C 429, 21.12.2015.

SL C 414, 14.12.2015.

SL C 406, 7.12.2015.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 9. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Fiscale Eenheid X NV cs

(Predmet C-595/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Izuzeća — Članak 13. dio B točka (d) točka 6. — Posebni investicijski fondovi — Pojam — Ulaganja u nekretnine — Upravljanje investicijskim fondovima — Pojam — Stvarno gospodarenje nekretninom)

(2016/C 048/02)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Financiën

Tuženik: Fiscale Eenheid X NV cs

Izreka

1. Članak 13. dio B točku (d) točku 6. Šeste Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 91/680/EEZ od 16. prosinca 1991., treba tumačiti na način da se u smislu te odredbe „posebnim investicijskim fondovima” mogu smatrati društva za investicije poput društava u glavnom postupku, u kojima je kapital prikupilo nekoliko ulagača koji snose rizik u vezi s upravljanjem imovinom koja je u tim društvima prikupljena radi kupnje, posjedovanja, upravljanja i prodaje nekretnina sa svrhom stjecanja dobiti koja će se kao dividenda raspodijeliti svim imateljima udjela, a potonji ostvaruju prednost i povećanjem vrijednosti njihova udjela, pod uvjetom da ih je odnosna država članica podvrgnula posebnom državnom nadzoru.
2. Članak 13. dio B točku (d) točku 6. Šeste direktive 77/388 treba tumačiti na način da pojam „upravljanje” koji se nalazi u toj odredbi ne obuhvaća stvarno gospodarenje nekretninama posebnog investicijskog fonda.

⁽¹⁾ SL C 39, 8. 2. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Trieste – Italija) – Florin Lazar protiv Allianz SpA

(Predmet C-350/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 864/2007 — Članak 4. stavak 1. — Pojmovi „država u kojoj je nastala šteta”, „šteta” i „posredne posljedice protupravnog postupanja” — Šteta koju je osobno pretrpio član obitelji osobe koja je preminula nakon prometne nesreće — Mjerodavno pravo)

(2016/C 048/03)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale civile di Trieste

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Florin Lazar

Tuženik: Allianz SpA

Izreka

Za potrebe utvrđivanja prava koje se primjenjuje na izvanugovornu obvezu nastalu kao posljedica prometne nesreće članak 4. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”) treba tumačiti na način da štete povezane sa smrću osobe u takvoj nesreći koja se dogodila u državi članici u kojoj se vodi postupak i koje su pretrpjeli bliski srodnici te osobe koji borave u drugoj državi članici trebaju biti obuhvaćene pojmom „posrednih posljedica” te nesreće, u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 351, 6. 10. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koju je podnio Augstākā tiesa, Latvija) – Valsts ieņēmumu dienests protiv „Veloserviss” SIA

(Predmet C-427/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Naknadna provjera deklaracija — Načelo zaštite legitimnih očekivanja — Ograničavanje u nacionalnom pravu preispitivanja rezultata naknadne provjere — Mogućnost — Odluka o prvoj naknadnoj provjeri — Netočni ili nepotpuni podaci nepoznati u trenutku donošenja odluke)

(2016/C 048/04)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Valsts ieņēmumu dienests

Tuženik: „Veloserviss” SIA

Izreka

Članak 78. stavak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000., treba tumačiti na način da se on protivi nacionalnom propisu poput onoga iz glavnog postupka, koji ograničava mogućnost da carinska tijela ponovno provedu reviziju ili naknadnu provjeru i da iz nje izvode posljedice utvrđujući novi carinski dug, ako se to ograničenje odnosi na razdoblje od tri godine od trenutka nastanka prvog carinskog duga, a na sudu koji je uputio zahtjev jest da to provjeri.

(¹) SL C 421, 24. 11. 2014.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. prosinca 2015. – Canon Europa NV protiv Europske komisije
(Predmet C-552/14 P) (¹)

(Žalba — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Uredba (EU) br. 861/2010 — Tužba za poništenje — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Puštanje robe i obavještanje o iznosu pristojbe — Korištenje pojednostavljenih postupaka ili tehnika elektroničke obrade podataka)

(2016/C 048/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Canon Europa NV (zastupnici: P. De Baere, odvjetnik, P. Muñiz, *advogado*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnik: R. Lyal, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Canon Europa NV nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 46, 9. 2. 2015.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. prosinca 2015. – Kyocera Mita Europe BV protiv Europske komisije

(Predmet C-553/14 P) (¹)

(Žalba — Carinska unija i zajednička carinska tarifa — Uredba (EU) br. 861/2010 — Tužba za poništenje — Članak 263. četvrti stavak UFEU-a — Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere — Puštanje robe i obavještanje o iznosu pristojbe — Korištenje pojednostavljenih postupaka ili tehnika elektroničke obrade podataka)

(2016/C 048/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Kyocera Mita Europe BV (zastupnici: P. De Baere, odvjetnik, P. Muñiz, *advogado*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnik: R. Lyal, agent)

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Kyocera Mita Europe NV nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 46, 9. 2. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Simona Kornhaas protiv Thomasa Dithmara kao stečajnog upravitelja nad imovinom Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

(Predmet C-594/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Područje slobode, sigurnosti i pravde — Stečajni postupci — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 4. stavak 1. — Određivanje primjenjivog prava — Propis države članice koji predviđa obvezu direktora društva da tom društvu vrati isplate izvršene nakon nastanka insolventnosti — Primjena tog propisa na društvo osnovano u drugoj državi članici — Članci 49. i 54. UFEU-a — Ograničenje slobode poslovnog nastana — Nepostojanje)

(2016/C 048/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Simona Kornhaas

Tuženik: Thomas Dithmar kao stečajni upravitelj nad imovinom Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd

Izreka

1. Članak 4. Uredbe (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti na način da u njegovo područje primjene ulazi tužba stečajnog upravitelja pred njemačkim sudom protiv direktora društva engleskoga ili velškoga prava koje je predmet stečajnog postupka u Njemačkoj, s ciljem, na temelju nacionalne odredbe poput članka 64. stavka 2. prve rečenice Zakona o društvima s ograničenom odgovornošću, povrata isplata koje je taj direktor izvršio prije otvaranja stečajnog postupka, ali nakon datuma na koji je utvrđen nastanak insolventnosti tog društva.
2. Članci 49. i 54. UFEU-a ne protive se primjeni nacionalne odredbe, poput članka 64. stavka 2. prve rečenice Zakona o društvima s ograničenom odgovornošću, na direktora društva prema engleskom ili velškom pravu koje je predmet stečajnog postupka pokrenutog u Njemačkoj.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 10. prosinca 2015. – El Corte Inglés, SA protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-603/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga The English Cut — Prigovor nositelja verbalnih i figurativnih nacionalnih žigova i žigova Zajednice koji sadrže verbalne elemente, El Corte Inglés' — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 8. stavak 1. točka (b) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 5. — Vjerojatnost da predmetna javnost utvrdi bliskost sa žigom koji uživa ugled — Zahtijevani stupanj sličnosti)

(2016/C 048/08)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: El Corte Inglés, SA (zastupnik: J. Rivas Zurdo, abogado)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 15. listopada 2014., El Corte Inglés/OHIM – English Cut (The English Cut) (T-515/12, EU:T:2014:882) u dijelu u kojem je njome odlučeno da iz toga što između suprotstavljenih znakova ne postoji stupanj sličnosti koji je dostatan za primjenu članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice proizlazi da ni pretpostavke za primjenu stavka 5. tog članka nisu ispunjene u tom slučaju.
2. U preostalom dijelu žalba se odbija.
3. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije.
4. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 10. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – TSI GmbH protiv Hauptzollamt Aachen

(Predmet C-183/15) ⁽¹⁾

(Prethodni postupak — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Podbroj 9027 10 10 — Ultraljubičasti aerodinamični granulometri — Prijenosna brojila čestica)

(2016/C 048/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TSI GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Aachen

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1031/2008 od 19. rujna 2008., treba tumačiti na način da ultraljubičasti aerodinamični granulometri i prijenosna brojila čestica, poput onih iz glavnog postupka, ne ulaze u njezin podbroj 9027 10 10.

⁽¹⁾ SL C 254, 3. 8. 2015.

Žalba koju je 24. travnja 2015. podnio Fetim BV protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 11. veljače 2015. u predmetu T-395/12, Fetim protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-190/15 P)

(2016/C 048/10)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Fetim BV (zastupnik: L. Bakers, *advocaat*)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Rješenjem od 19. studenoga 2015. Sud (šesto vijeće) je odlučio da je žalba nedopuštena.

Žalba koju su 14. travnja 2015. podnijeli Sun Mark Ltd i Bulldog Energy Drink Ltd protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 5. veljače 2015. u predmetu T-78/13, Red Bull protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-206/15 P)

(2016/C 048/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Sun Mark Ltd i Bulldog Energy Drink Ltd (zastupnici: A. Meskarian, *Solicitor*, S. Zaiwalla, *Solicitor*, T. Sampson, *Barrister*)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Rješenjem od 24. studenoga 2015. Sud (deseto vijeće) je odlučio da je žalba nedopuštena.

Žalba koju je 30. srpnja 2015. podnio Fernando Brás Messias protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 4. lipnja 2015. u predmetu T-192/15, Fernando Brás Messias protiv Portugalske Republike

(Predmet C-422/15 P)

(2016/C 048/12)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelj: Fernando Brás Messias (zastupnik: F. Brás Messias, *advogado*)

Druga stranka u postupku: Portugalska Republika

Sud (osmo vijeće) je rješenjem od 15. prosinca 2015. žalbu proglasio nedopuštenom.

Tužba podnesena 31. srpnja 2015. – Udo Voigt protiv Predsjednika Europskog parlamenta, Europskog parlamenta

(Predmet C-425/15)

(2016/C 048/13)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Udo Voigt (zastupnik: P. R. Richter, *Rechtsanwalt*)

Tuženik: Predsjednik Europskog parlamenta, Europski parlament

Rješenjem od 29. listopada 2015. je Sud Europske unije (prvo vijeće) odlučio da očitito nije nadležan odlučiti povodom tužbe Ude Voigta za poništenje od 31. srpnja 2015. te je predmet uputio Općem sudu Europske unije. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) 13. listopada 2015. – Feliks Frisman protiv Finnair Oyj

(Predmet C-533/15)

(2016/C 048/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Feliks Frisman

Tuženik: Finnair Oyj

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da izraz „stvari koje se odnose na ugovor” obuhvaća i zahtjev za odštetu temeljem članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, podnesen protiv zračnog prijevoznika koji provodi let, ali koji nije stranka ugovora sklopljenog s dotičnim putnikom?

2. Ako se članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001 primjenjuje:

Može li se kod prijevoza putnika na zračnoj liniji koja se sastoji od od više povezanih letova, ali bez značajnijeg boravka u tranzitnim zračnim lukama, mjesto polaska prvog dijela putovanja smatrati mjestom izvršenja obveze sukladno članku 5. stavku 1. točki (b) drugoj alineji Uredbe (EZ) br. 44/2001, čak i ako zračnom linijom upravljaju različiti zračni prijevoznici i ako je tužba podnesena protiv zračnog prijevoznika koji je upravljao drugim dijelom putovanja tijekom kojega je došlo do značajnog zakašnjenja?

⁽¹⁾ SL L 12, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2015. uputio Amtsgericht Wuppertal (Njemačka) –
Mircea Florian Freitag**

(Predmet C-541/15)

(2016/C 048/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Wuppertal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mircea Florian Freitag

Druge stranke u postupku: Angela Freitag, Vica Pavel, Stadt Wuppertal, Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal

Prethodno pitanje

Treba li članke 18. i 21. UFEU-a tumačiti na način da nadležna tijela jedne države članice imaju obvezu priznati promjenu imena državljanina te države članice, kada je on istovremeno i državljanin druge države članice i u toj je državi članici promjenom imena koja nije povezana s promjenom obiteljskopravnog statusa (ponovno) stekao svoje obiteljsko ime dobiveno pri rođenju, iako do stjecanja imena nije došlo tijekom dok je taj državljanin imao uobičajeno boravište u drugoj državi članici te je stečeno na temelju njegovog zahtjeva?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. listopada 2015 uputio Općinski sud u Puli-Pola (Hrvatska) –
Pula Parking d.o.o. protiv Svena Klusa Tederahna**

(Predmet C-551/15)

(2016/C 048/16)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski sud u Puli-Pola

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pula Parking d.o.o.

Tuženik: Sven Klaus Tederahn

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se u konkretnom slučaju Uredba (EU) broj 1215/2012 ⁽¹⁾ s obzirom na prirodu pravnog odnosa parničnih stranaka.
2. Odnosi li se Uredba (EU) broj 1215/2012 i na nadležnost javnih bilježnika u Republici Hrvatskoj.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, str. 1). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 011 Str. 289.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) 2. studenoga 2015. –
Georg Rolof, Markus Heimann protiv TUIfly GmbH**

(Predmet C-561/15)

(2016/C 048/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Georg Rolof, Markus Heimann

Tuženik: TUIfly GmbH

Predmet je rješenjem Suda od 27. studenoga 2015. brisan iz sudskog upisnika.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2015. uputio Tribunale di Varese – kazneni
postupak protiv Maura Scialdonea**

(Predmet C-574/15)

(2016/C 048/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Varese

Stranke glavnog postupka

Mauro Scialdone

Prethodna pitanja

1. Može li se europsko pravo, posebno članak 4. stavak 3 UEU-a u vezi s člankom 325. UFEU-a i [u vezi s] Direktivom 2006/112 ⁽¹⁾, koji predviđaju obvezu ujednačavanja država članica u području politike kažnjavanja, tumačiti na način da se protivi donošenju nacionalnog propisa koji predviđa nastanak kaznenopravne odgovornosti za neplaćanje PDV-a u slučaju kada taj iznos prelazi određeni novčani prag koji je viši od onog koji je određen za slučaj neplaćanja poreza na dohodak?
2. Može li se europsko pravo, posebno članak 4. stavak 3 UEU-a u vezi s člankom 325. UFEU-a i [u vezi s] Direktivom 2006/112, kojima se obvezuju države članice da predvide učinkovite, odvraćajuće i proporcionalne sankcije za ostvarenje financijskih interesa EU-a, tumačiti na način da se protivi donošenju nacionalnog propisa koji isključuje kažnjavanje optuženika (bez obzira radi li se o direktoru, pravnom zastupniku, opunomoćeniku za poduzimanje radnji u vezi s porezima odnosno sudioniku u kaznenom dijelu) u slučaju kada je subjekt s pravnom osobnosti sa zakašnjenjem platio porez i upravne sankcije koje je bio dužan platiti sa osnova PDV-a, bez obzira na to što je porezni nadzor već bio proveden te je bio započeo kazneni progon, zatim pokrenut kazneni postupak, proglašen početak kontradiktornosti nakon pokretanja postupka i sve do trenutka proglašenja otvaranja rasprave, u sustavu u kojemu nije predviđena niti jedna druga sankcija prema direktoru, zakonskom zastupniku odnosno njihovom opunomoćeniku i sudioniku u kaznenom dijelu, pa ni sankcija upravne naravi?
3. Treba li pojam kaznenog djela prijevare iz članka 1. Konvencije o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (PIF konvencija) tumačiti na način da taj pojam obuhvaća i slučaj neplaćanja odnosno djelomičnog i zakašnjelog plaćanja poreza na dodanu vrijednost te, slijedom toga, je li člankom 2. navedene konvencije naloženo državi članici da sankcionira kaznama zatvora neplaćanje odnosno djelomično i zakašnjelo plaćanje PDV-a u iznosima iznad 50 000,00 eura?

U slučaju negativnog odgovora, treba li odredbu članka 325. UFEU-a, kojim se obvezuju države članice da predvide učinkovite, odvraćajuće i proporcionalne sankcije, uključujući kaznene sankcije, tumačiti na način da zabranjuje nacionalno zakonodavstvo u kojemu su direktori i zakonski zastupnici pravnih osoba, odnosno njihovi opunomoćenici za poduzimanje navedenih radnji te sudionici u kaznenom djelu isključeni od kaznene i upravne odgovornosti za neplaćanje odnosno djelomično i zakašnjelo plaćanje PDV-a u odnosu na iznose koji su tri ili pet puta veći od najnižeg praga određenog za kazneno djelo prijevare, odnosno 50 000,00 eura?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Žalba koju je 13. studenoga 2015. podnio Alain Laurent Brouillard protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 14. rujna 2015. u predmetu T-420/13, Brouillard protiv Suda

(Predmet C-590/15 P)

(2016/C 048/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Alain Laurent Brouillard (zastupnik: P. Vande Castele, avocat)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije

Zahtjevi

— proglasiti žalbu osnovanom i ukinuti presudu od 14. rujna 2015. (T-420/13);

- poništiti dopise od 5. lipnja 2013. kojima je Sud Europske unije pozvao društvo IDEST Communication SA, s jedne strane, da podnese ponudu u okviru poziva na nadmetanje u pregovaračkom postupku radi sklapanja okvirnih ugovora za prevođenje pravnih tekstova s određenih službenih jezika Europske unije na francuski jezik (SL 2013/S 47-075037) i, s druge strane, da potvrdi da tužitelj neće biti angažiran za pružanje predmetnih usluga na koje se odnosi ugovor.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. U okviru pružanja usluga prevođenja, Sud Europske unije utvrdio je da se žalitelja ne može smatrati podugovarateljem društva koje je pozvano da podnese ponudu jer „[...] diploma [koju je] stekao na Sveučilištu u Poitiersu (strukovna diploma magistra prava, ekonomije i menadžmenta, smjer privatno pravo, specijalizacija pravnik lingvist), iako je to [bila] diploma magistra 2. razine, nije [bila] dokaz potpunog pravnog obrazovanja” te je „ta ocjena [bila] u skladu s ustaljenom praksom francuskog odjela za prevođenje, koji smatra da obrazovanje „pravnik lingvista” koje daje Sveučilište u Poitiersu (diploma magistra 2. razine) nije pravničko obrazovanje koje ispunjava uvjete iz točke III.2.1 poziva na nadmetanje”, pri čemu je navedeno da „[n]ačin stjecanja diplome („VAE”, odnosno potvrda stečenog iskustva) [nije] imao utjecaja na ocjenu [...]”
2. Žalitelj tvrdi da je došlo do povrede općih načela jednakosti, slobode poslovnog nastana, slobodnog kretanja radnika, slobodnog pružanja usluga, načela proporcionalnosti, članaka 14., 15., 16., 20., 21., 51. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članaka 45., 49., 51., 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, prava na obrazovanje i osposobljavanje, kao i do pogreške koja se tiče prava i prekoračenja ovlasti.
3. Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da ne postoji „zapreka” gore navedenim pravima i slobodama. Pogreška koja se tiče prava tim je očitija, s obzirom na to da žalitelj ima diplome koje ga po svojoj prirodi, odnosno biti, kvalificiraju za pružanje usluga pravnog prevođenja. Sud je također, u najmanju ruku, „spriječio” žaliteljevo pravo da iskoristi akademsko obrazovanje koje je stekao kao pravnik i prevoditelj.
4. Opći sud počinio je također pogrešku koja se tiče prava i povrijedio pravo Unije utvrdivši da javni naručitelj nije imao obvezu napraviti usporedbu, jer se Direktiva 2005/36⁽¹⁾ nije primjenjivala i stoga se „tužitelj nije mogao osloniti na sudsku praksu koja se odnosi na priznavanje diploma kako bi tvrdio da je, u ovom slučaju, Sud trebao uzeti u obzir njegove druge kvalifikacije i iskustvo”.
5. Opći sud počinio je daljnju pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da je javni naručitelj imao pravo ne uzeti u obzir diplomu „magistra prava” (Matura + 5), izdanu u Francuskoj, „uzimajući u obzir različite diplome koje postoje u Belgiji i Francuskoj prije i nakon reforme iz 2004. o usklađivanju diploma visokog obrazovanja u Europi.”
6. Povreda gore navedenih temeljnih sloboda i općih načela prava Unije, uzeta pojedinačno ili zajedno s načelom proporcionalnosti, također proizlazi iz činjenice da je odluka o žaliteljevu isključenju donesena bez uzimanja u obzir njegovih diploma, certifikata i drugih kvalifikacija te relevantnog radnog iskustva, i bez usporedbe akademskih i stručnih kvalifikacija koje je žalitelj dokazao s onima koje se zahtijevaju u specifikacijama.

⁽¹⁾ Direktiva 2005/36/ZE Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, str. 22) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. studenoga 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv Lemnis Lighting BV**

(Predmet C-600/15)

(2016/C 048/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Financiën

Druga stranka u postupku: Lemnis Lighting BV

Prethodno pitanje

Treba li tarifne brojeve 8539, 8541, 8543, 8548 i 9405 KN-a tumačiti na način da se proizvodi kao što su LED žarulje, koje se sastoje od svjetlećih dioda i drugih elektroničkih komponenata kao i staklenog pokrova te Edisonovog okvira i koje, nakon što su umetnute u rasvjetno tijelo, služe osvjetljavanju, moraju razvrstati pod jedan od tih tarifnih brojeva? U slučaju potvrdnog odgovora: pod koji od ovih tarifnih brojeva treba razvrstati te proizvode? U slučaju negativnog odgovora: pod koji drugi tarifni broj ih se onda treba razvrstati?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2015. uputio Hoge Raas der Nederlanden
(Nizozemska) – Stichting Brein protiv Ziggo BV i XS4All Internet BV**

(Predmet C-610/15)

(2016/C 048/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raas der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Brein

Tuženik: Ziggo BV, XS4All Internet BV

Prethodna pitanja

1. Je li priopćavanje javnosti u smislu čl. 3. st. 1. Direktive 2001/29⁽¹⁾ putem operatera internetske stranice kada ta internetska stranica ne sadrži zaštićena djela, ali postoji sustav [...], pomoću kojega se za korisnika indeksiraju i kategoriziraju metapodaci o zaštićenim djelima koji se nalaze na računalima korisnika, temeljem kojih korisnik može pronaći, učitati ili skinuti zaštićena djela?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan: nude li čl. 8. st. 3. Direktive 2001/29 i čl. 11. Direktive 2004/48⁽²⁾ osnovu za nalog protiv posrednika u smislu ovih odredbi, koji na način opisan u prvom pitanju trećim osobama olakšava protupravne radnje?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, str. 45.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2015. uputio Spetsializiran nakazatelen sad
(Bugarska) – kazneni postupak protiv Koleva i dr.**

(Predmet C-612/15)

(2016/C 048/22)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Spetsializiran nakazatelen sad (Posebni kazneni sud)

Stranke glavnog postupka

Kolev i dr.

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni zakon u skladu s obvezom države članice da predvidi učinkovit kazneni progon kaznenih djela carinskih službenika, kada taj zakon predviđa provođenje kaznenog postupka protiv carinskih službenika zbog sudjelovanja u zločinačkom udruženju s ciljem počinjenja kaznenih djela korupcije (primanje novca kao mita radi propuštanja provedbe carinskog nadzora), i za konkretno podmićivanje i protiv [utaje u obliku] skrivanja novca primljenog kao mito, koji je obustavljen pod slijedećim pretpostavkama, a da sud nije ispitao temelje iznesenih optužbi: a) protekle su dvije godine nakon podizanja optužnice; b) okrivljenik je podnio zahtjev za prekid istražnog postupka; c) državnom odvjetniku je sud zadao rok od tri mjeseca za obustavu istražnog postupka; d) državni odvjetnik je u okviru tog tromjesečnog roka „počinio bitne povrede postupka” (*to jest, nepravilnu dostavu cjelokupne optužnice, izostanak dopuštenja uvida u dokumente istrage i proturječna optužnica*); e) sud je državnom odvjetniku zadao rok od jednog mjeseca da ispravi „bitne povrede postupka”; [f] državni odvjetnik u zadanom roku nije ispravio te „bitne povrede postupka”- zbog čega se razlog za počinjenje tih povreda u prvom tromjesečnom roku i njihovo neuspješno otklanjanje u drugom tromjesečnom roku može pripisati državnom odvjetniku (*činjenica da nije ispravio proturječja u optužnici; nepoduzimanje stvarnih radnji tijekom većine razdoblja unutar tih rokova*) ali i obrani (*povreda obveze suradnje prilikom dostave optužnice i uvida u dokumente istrage zbog boravka okrivljenih osoba u bolnici i što se odvjetnika tiče, zbog njegovih drugih poslovnih obaveza*); [g] obustava kaznenog postupka kada u zadanim rokovima nisu otklonjene „bitne povrede postupka” subjektivno pravo je okrivljenika?
2. U slučaju niječnog odgovora na ovo pitanje, koji dio gore navedenog propisa nacionalni sud ne smije primijeniti kako bi zajamčio učinkovitu primjenu prava Unije: 2.1. obustavu kaznenog postupka po isteku roka od mjesec dana, 2.2. kvalifikaciju gore navedenih nedostataka kao „bitnih povreda postupka” ili 2.3. zaštitu subjektivnog prava nastalog prema [g] – ako postoji mogućnost da se ova povreda učinkovito otkloni u okviru sudskog postupka?
 - 2.1. Treba li odluku o neprimjeni nacionalnog pravnog propisa koji se odnosi na obustavu kaznenog postupka uvjetovati time
 - A) da se državnom odvjetniku dodijeli dodatni rok za otklanjanje „bitne povrede postupka” koji bi bio jednako dug kao i rok tijekom kojega objektivno nije mogao postupati zbog prepreka za koje je odgovorna obrana?
 - B) da sud u slučaju pod A) utvrdi da je do ovih prepreka došlo zbog „zlouporebe prava”?

- C) ako je odgovor na pitanje pod A) niječan, da sud utvrdi da nacionalno pravo pruža dostatna jamstva da će istražni postupak biti dovršen u razumnom roku?

2.2. Je li odluka o neprimjeni nacionalnim pravom predviđen kvalifikacije gore navedenog nedostatka kao „bitne povrede postupka” u skladu s pravom Unije, posebice:

- A) je li pravo iz čl. 6. st. 3. Direktive 2012/13/EU ⁽¹⁾, pravo obrane da joj se pruže detaljne informacije o optužbi, odgovarajuće zajamčeno,

-1) ako su ove informacije pružene nakon stvarnog podnošenja optužnice sudu, ali prije ispitivanja iste od strane suda, kao i u nekom ranijem trenutku, dok optužnica još nije podnesena sudu, a obrani su pružene potpune informacije o bitnim elementima optužbe (odnosi se na okrivljenika Hristova)?

-2) u slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2.2.A)-1) – kada su te informacije pružene nakon stvarnog podnošenja optužnice sudu, ali prije nego što je sud potvrdio optužnicu, te su obrani u ranijem trenutku, prije podnošenja optužnice sudu, pružene djelomične informacije o bitnim elementima optužbe, pri čemu su razlog tomu što su pružene samo djelomične informacije prepreke na strani obrane (odnosi se na okrivljenike Koleva i Kostadinova)?

-3) kada te informacije sadrže proturječja što tiče konkretnog očitovanja o primanju mita (jednom je navedeno da je jedan od okrivljenika izričito zahtijevao mito, dok je okrivljenik Hristov izrazom lica izrazio nezadovoljstvo nakon što je osoba podvrgnuta carinskom nadzoru ponudila prenizak iznos novca, s druge strane je potom navedeno da je okrivljenik Hristov riječima konkretno zahtijevao mito)?

- B) Je li pravo iz čl. 7. st. 3. Direktive 2012/13/EU koje se odnosi na pristup obrane materijalima „najkasnije prilikom podnošenja optužnice sudu na razmatranje” odgovarajuće zajamčeno, ako je obrana imala pristup bitnom dijelu materijala prije toga te im je pružena mogućnost uvida u materijale, koju oni nisu iskoristili iz razloga spriječenosti (bolest, poslovne obaveze), te zato što su se pozvali na nacionalno pravo na temelju kojeg je propisano da se poziv na uvid u mat. uruči najmanje tri dana ranije? Je li im se nakon prestanka razloga spriječenosti moralo pružiti drugu mogućnost za uvid uz rok od tri dana? Mora li se ispitati jesu li te prepreke stvarno postojale ili je riječ o zlouporabi prava?

- C) Ima li zakonski uvjet predviđen u čl. 6. st. 3. i čl. 7. st. 3. Direktive 2012/13/EU [„najkasnije po dostavljanju optužnice sudu” odnosno] „najkasnije prilikom podnošenja optužnice sudu na razmatranje” isto značenje u obje odredbe? Koje značenje ima ovaj uvjet prije faktičkog dostavljanja optužnice sudu odnosno najkasnije istovremeno s njezinim dostavljanjem odnosno nakon njezinog dostavljanja sudu, ali prije nego je sud poduzeo mjere radi ispitivanja te optužnice?

- D) Ima li zakonski zahtjev pružanja informacija o optužbi obrani i davanja uvida u spis predmeta na način da se zajamči „djelotvorno ostvarivanje prava na obranu” i „pravičnost postupka” prema čl. 6. st. 1. i čl. 7. st. 2. i st. 3. Direktive 2012/13/EU isto značenje u obje odredbe? Je li ovaj zahtjev zadovoljen,

- 1) ako su obrani pružene detaljne informacije o optužbi nakon dostavljanje optužnice, ali prije nego što su poduzete mjere za ispitivanje osnovanosti optužbe i kada je obrani dodijeljen dovoljan rok za pripremu?- Informacije pružene prije toga su djelomične i nepotpune.

- 2) ako je obrani omogućen pristup svim materijalima doduše nakon podnošenja optužnice sudu, ali prije poduzimanja mjera za ispitivanje osnovanosti optužbe i ako im je dodijeljen dovoljan rok za pripremu obrane?- Obrani je prije toga omogućen uvid u većinu dijelova spisa predmeta.

- 3) ako je sud poduzeo mjere kako bi obrani zajamčio da će sva očitovanja koja poduzme nakon detaljnog proučavanja optužnice i svih dijelova spisa predmeta imati isti učinak kao i da su ta očitovanja bila dana pred državnim odvjetnikom prije podnošenja optužnice sudu?

E) Jesu li „pravičnost postupka” iz čl. 6. st. 1. i st. 4. kao i „djelotvorno ostvarivanje prava na obranu” iz čl. 6. st. 1. Direktive 2012/13/EU zajamčeni kada sud odluči pokrenuti sudski postupak na temelju pravomoćne optužnice koja sadrži proturječja u vezi s očitovanjima u pogledu primanja mita, ali daje mogućnost državnim odvjetniku da ispravi ta proturječja i strankama da u cijelosti iskoriste prava kojima bi raspolagale da optužnica predana sudu ne sadrži takva proturječja?

F) Je li pravo na pristup odvjetniku iz čl. 3. st. 1. Direktive 2013/48/EU⁽²⁾ dostatno zajamčeno ako se odvjetniku pruža prilika da se tijekom istrage u kaznenom postupku pojavi pred sudom radi obavješćanja o privremenoj optužbi te da izvrši potpuni uvid u sve materijale istrage, ali se on zbog poslovnih obveza, te pozivajući se na nacionalno pravo prema kojem mu je poziv na uvid potrebno uručiti najmanje tri dana ranije, ne pojavi pred sudom? Mora li se nakon prestanka poslovnih obveza odrediti novi rok od najmanje tri dana? Mora li se ispitati jesu li razlozi za [ne]dolazak opravdani ili je riječ o zlouporabi prava?

G) Ima li povreda prava iz čl. 3. st. 1. Direktive 2013/48/EU na pristup odvjetniku tijekom istrage u kaznenom postupku utjecaj na „praktično i učinkovito ostvarivanje prava obrane” ako je sud nakon podnošenja optužnice pružio cjelovit pristup konačnoj i detaljnoj optužnici i svim dijelovima spisa te je nadalje poduzeo mjere kako bi mu zajamčio da će sva njegova očitovanja o postupovnim aktima poduzeta nakon detaljnog proučavanja optužnice imati isto značenje kao i očitovanja dana pred državnim odvjetnikom prije podnošenja optužnice sudu?

2.3. Je li subjektivno pravo na obustavu postupka nastalo u korist okrivljene osobe (prema gore navedenim uvjetima) u skladu s pravom Unije, iako postoji mogućnost, da sud mjerama poduzetim u sudskom postupku otkloni „bitnu povredu postupka” koju državni odvjetnik nije u cijelosti otklonio, na način da pravna situacija okrivljenika bude istovjetna onoj kao da je ta povreda pravovremeno otklonjena?

3. Mogu li se primijeniti povoljniji nacionalni propisi što se tiče prava okrivljenika na rješavanje njegove pravne stvari u razumnom roku, prava na informiranje i prava na odvjetnika kada bi ta prava, u vezi s ostalim okolnostima (opisanima u točki 1.), dovela do obustave kaznenog postupka?

4. Treba li čl. 3. st. 1. Direktive 2013/48/EU tumačiti na način da daje nacionalnom sudu ovlast isključiti odvjetnika koji zastupa dva okrivljenika iz sudskog postupka, ako se jedan od njih očitovao o činjenicama koje utječu na drugoga koji nije dao nikakvo očitovanje?

U slučaju potvrdnog odgovora na ovo pitanje, bi li sud jamčio pravo na pristup odvjetniku iz čl. 3. st. 1. ove direktive kada bi, nakon što je odvjetniku koji zastupa dva okrivljenika sa suprotnim interesima dopustio sudjelovanje u sudskom postupku, svakome od okrivljenika odredio nove različite branitelje po službenoj dužnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2012/13/EU od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.).

⁽²⁾ Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhiđenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. studenoga 2015. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Španjolska) – Ibercaja Banco S.A.U. protiv Joséa Cortésa Gonzáleza

(Predmet C-613/15)

(2016/C 048/23)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ibercaja Banco S.A.U.

Tuženik: José Cortés González

Prethodna pitanja

1. Protive li se članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 1., članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. nacionalnoj normi kao što je članak 114. Hipotekarnog zakona (Ley Hipotecaria), koja nacionalnom sucu radi ocjene je li odredba kojom se određuju zatezne kamate nepoštena dopušta samo to da utvrdi je li vrsta ugovorene kamate tri puta veća od zakonske zatezne kamate, ali mu ne dopušta i da vodi računa o drugim okolnostima, protivna?
2. Protive li se članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 1., članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. nacionalnoj normi kao što je članak 693. španjolskog Zakona o građanskom postupku (LEC), koja dopušta prijevremeni zahtjev za povrat cjelokupnog zajma zbog neplaćanja tri mjesečne rate, a ne vodi računa o drugim čimbenicima kao što su razdoblje ili visina zajma ili o bilo kojim drugim postojećim relevantnim uzrocima i koja, štoviše, mogućnost izbjegavanja učinaka spomenutog prijevremenog isteka roka čini ovisnom o volji vjerovnika, osim u slučajevima hipoteke na nekretnini za vlastito stanovanje?
3. Protivi li se sudska praksa iz presude Cofidis ⁽²⁾ četvrtoj prijelaznoj odredbi Zakona 1/2013?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.).

⁽²⁾ Predmet C-473/00, EU:C:2002:705

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – A-Rosa Flussschiff GmbH protiv Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), pravnog sljednika Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Predmet C-620/15)

(2016/C 048/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A-Rosa Flussschiff GmbH

Tuženik: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), pravni sljednik Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Prethodno pitanje

Obvezuje li učinak potvrde E 101 koju je, u skladu s člankom 11. stavkom 1. i člankom 12.a stavkom 1.a Uredbe br. 574/72/EEZ od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 1408/71/EEZ od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice⁽¹⁾, izdala institucija koju je odredilo tijelo države članice čije je zakonodavstvo iz područja socijalne sigurnosti primjenjivo na situaciju zaposlene osobe, s jedne strane, institucije i tijela države domaćina i, s druge strane, sudska tijela te iste države članice, ako je utvrđeno da uvjeti radnog odnosa zaposlene osobe očito ne ulaze u materijalno područje primjene derogatornih pravila članka 14. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 1408/71⁽²⁾?

⁽¹⁾ SL L 74, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 3.).

⁽²⁾ SL L 149, str. 2. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Cour de cassation (Francuska) – W i dr. protiv Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

(Predmet C-621/15)

(2016/C 048/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: W i dr.

Tuženici: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine, Caisse Carpimko

Prethodna pitanja

1. U području odgovornosti farmaceutskih laboratorija zbog cjepiva koja oni proizvode, je li način dokazivanja prema kojem sudac koji odlučuje o meritumu, u izvršavanju svoje suverene diskrecijske ovlasti može smatrati da činjenice na koje se poziva tužitelj predstavljaju ozbiljne, precizne i dosljedne presumpcije koje mogu dokazati neispravnost cjepiva i postojanje uzročne veze između cjepiva i bolesti, bez obzira na to što medicinsko istraživanje nije dokazalo vezu između cjepiva i nastanka bolesti, u suprotnosti s člankom 4. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na pitanje br. 1., je li članku 4. gore navedene Direktive 85/374 protivan sustav presumpcija prema kojem se postojanje uzročne veze između neispravnosti koja se pripisuje cjepivu i štete koju je pretrpjela oštećena osoba uvijek smatra dokazanim ako postoje određene indicije uzročnosti?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje br. 1., treba li članak 4. gore navedene Direktive 85/374 tumačiti u smislu da se dokaz, koji pada na teret oštećene osobe, o postojanju uzročne veze između neispravnosti koja se pripisuje cjepivu i štete koju je ona pretrpjela može smatrati pruženim samo ako je ta veza znanstveno dokazana?

⁽¹⁾ SL L 210, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22., str. 3.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2015. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Litdana UAB protiv Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-624/15)

(2016/C 048/26)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Litdana UAB

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prethodna pitanja

1. Jesu li, prema članku 314. točki (a) i članku 226. stavku 11. Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ i prema članku 314. točki (d), te članku 226. stavku 14. te direktive, dopuštena nacionalna pravila i/ili nacionalne prakse koje se temelje na tim pravilima, koja sprečavaju poreznog obveznika da primijeni maržni sustav PDV-a jer se prilikom provođenja porezne inspekcije od strane porezne uprave ispostavilo da su u računima PDV-a za isporučenu robu iskazani pogrešni/informacije/podaci o primjeni maržnog sustava PDV-a i/ili o izuzeću od PDV-a, pri čemu porezni obveznik nije za to ni znao niti mogao znati?

2. Treba li članak 314. Direktive 2006/112 shvatiti i tumačiti na način da znači da, iako je na računu PDV-a iskazano da je roba izuzeta od PDV-a (članak 226. stavak 11. Direktive 2006/112), i/ili prodavatelj je primijenio maržni sustav da bi isporučio robu (članak 226. stavak 14. Direktive 2006/112), porezni obveznik stječe pravo na primjenu maržnog sustava PDV-a samo kad isporučitelj robe stvarno primijeni maržni sustav i valjano ispuni svoje obveze u području plaćanja PDV-a (plati PDV prema maržnom sustavu u svojoj državi)?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006 L 347, str. 1. (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)).

Žalba koju je 1. prosinca 2015. podnio VSM Geneesmiddelen BV protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 16. rujna 2015. u predmetu T-578/14, VSM Geneesmiddelen BV protiv Europske komisije

(Predmet C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VSM Geneesmiddelen BV (zastupnik: U. Grundmann, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda (osmo vijeće) u predmetu T-578/14 od 16. rujna 2015., dostavljeno telefaksom 21. rujna 2015.
- poništi odluku predsjednika vijeća o neuključivanju dopisa podnesenih 22. srpnja 2015. i 24. srpnja 2015. u spis predmeta T-578/14, dostavljen 21. rujna 2015.
- utvrdi da je Komisija nezakonito propustila pokrenuti postupak ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane Europske agencije za sigurnost hrane u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. stavkom 3. Uredbe (EZ) 1924/2006 od 1. kolovoza 2014., i, podredno, poništi odluku koja je navodno sadržana u dopisu Komisije od 29. lipnja 2014. o neprovođenju ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e u skladu s postupkom predviđenim člankom 13. prije 1. kolovoza 2014.
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 13. stavkom 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama, Europska je Komisija bila dužna donijeti popis dozvoljenih tvrdnji u pogledu tvari korištenih u hrani najkasnije do 31. siječnja 2010. U okviru donošenja takvog popisa Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA) je bila zadužena za ocjenu zdravstvenih tvrdnji koje su dostavile države članice. Međutim, u rujnu 2010., Komisija je objavila da će ukinuti i preispitati postupak ocjene tvrdnji u pogledu biljnih tvari, te je EFSA prestala ispitivati te tvrdnje. Komisija je prekinula samo postupak ocjene u pogledu biljnih tvari, ali ne i postupak u pogledu sličnih kemijskih tvari.

VSM Geneesmiddelen B.V. je dopisom od 23. travnja 2014. zatražio od Komisije da EFSA-i naloži da bez odlaganja nastavi ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari korištenih u hrani, s obzirom da ga teško pogađa zastoj i nedostatak pravne sigurnosti u području zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari korištenih u hrani. Veći broj zdravstvenih tvrdnji podnesenih Europskoj komisiji odnosi se na biljne tvari koje se koriste u paleti proizvoda VSM Geneesmiddelen B.V. Među njima su tvrdnje za koprivu/*urtica* (tvrdnje 2346, 2498 i 2787), gospinu travu/*hypericum perforatum* (tvrdnje 2272 i 2273), matičnjak (tvrdnje 3712, 3713, 2087, 2303 i 2848) i vješticiju ljesku/*hamamelis virginiana* (tvrdnja 3383). EFSA još nije ocijenila niti jednu od tih tvrdnji, te one prema tome nisu uključene u Komisijin popis sukladno članku 13. stavku 3. Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama.

Nadležni je povjerenik dopisom od 19. lipnja 2014. izvijestio žalitelja da su države članice i dionici Komisiji izrazili zabrinutost zbog različitog tretmana proizvoda koji sadrže takve tvari prema zakonodavstvu o zdravstvenim tvrdnjama, s jedne strane kad se radi o hrani, a s druge strane o tradicionalnim biljnim medicinskim proizvodima. Povjerenik je izvijestio žalitelja da u ovom trenutku Komisija neće provoditi ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda jer joj je potrebno vrijeme da odredi koji je najbolji način za potrebno djelovanje.

Budući da povjerenikov odgovor žalitelju nije bio prihvatljiv, njegov je pravni zastupnik 8. srpnja 2014. povjereniku poslao novi dopis, određivši rok za provođenje ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih proizvoda od strane EFSA-a, koji je istjecao 31. srpnja 2014. Komisija nije odgovorila na ovaj dopis.

Žalitelj je pokrenuo postupak pred Općim sudom zahtijevajući od njega da utvrdi da je Komisija nezakonito propustila pokrenuti ocjenu zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e i, podredno, da poništi odluku o neprovođenju ocjene zdravstvenih tvrdnji u pogledu biljnih tvari od strane EFSA-e. Opći je sud rješenjem od 16. rujna 2015. u predmetu T-578/14 tužbu odbacio kao nedopuštenu. Ovom žalbom žalitelj traži da Sud ukine spomenuto rješenje Općeg suda i donese odluku koja se tražila tužbom pred Općim sudom.

Usto što je Opći sud povrijedio pravo Unije u spomenutom rješenju, pobijana odluka sadrži postupovne povrede koje negativno utječu na žaliteljeve interese. Opći je sud utvrdio da je tužba nedopuštena jer (i) tužitelj nije poštovao zakonske rokove; (ii) žalitelj nije u dovoljnoj mjeri dokazao svoj interes za pokretanje postupka; (iii) su prijelazne mjere iz članka 28. Uredbe br. 1924/2006 dovoljne za zaštitu subjekata u prehrambenoj industriji i oni ne bi imali konačne koristi od donošenja konačnog popisa dozvoljenih zdravstvenih tvrdnji za subjekte u prehrambenoj industriji, i (iv) odredbe Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama daju diskrecijsku ovlast Komisiji da odredi vremenski okvir u kojem će donijeti popis dopuštenih tvrdnji, te Komisija pritom raspolaže širokom diskrecijskom ovlasti. Ta utvrđenja Općeg suda krše UFEU, Povelju Europske unije o temeljnim pravima i drugo pravo Unije.

Komisija ne raspolaže širokom diskrecijskom ovlasti prilikom odlučivanja kada i kako djelovati. U članku 13. stavku 3. Uredbe br. 1924/2006 se navodi da se Komisija treba konzultirati s EFSA-om prije donošenja bilo kakve odluke, te da treba donijeti popis do 31. siječnja 2010. Komisija nema nikakvu diskrecijsku ovlast ni u pogledu konzultacija s EFSA-om ni što se tiče donošenja popisa do 31. siječnja 2010. Argumenti Općeg suda nisu valjani. Isto kao što države članice trebaju usvojiti sadržaj direktiva Europske unije u roku određenom u direktivi, te su prema tome obvezane europskim pravom, isto vrijedi i za Europsku komisiju koja je također obvezana rokovima iz uredbe. Ako se nepoštovanje rokova od strane država članica smatra jasnom povredom prava Europske unije, isto vrijedi i za Komisijino nepoštovanje rokova iz Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama.

Opći je sud pogriješio utvrdivši da su subjekti u prehrambenoj industriji, poput žalitelja, zaštićeni prijelaznim mjerama. Članak 28. stavak 5. Uredbe izravno upućuje na članak 13. stavak 3. Uredbe što znači da su prijelazne mjere završile najkasnije 31. siječnja 2010. Moglo bi se smatrati prihvatljivim nepoštovanje tog roka i primjena prijelaznih mjera nekoliko mjeseci nakon 31. siječnja 2010., ali prekoračenje zakonskog roka u trajanju od šest godina nije u skladu s ciljevima same Uredbe o zdravstvenim tvrdnjama.

Budući je žalitelj uputio tvrdnje koje trenutno ispituje EFSA, on je izravno zainteresiran te je prema tome ovlašten podnijeti tužbu protiv Komisije. Na ovaj se slučaj primjenjuju argumenti Općeg suda u predmetu T-296/12.

Žalitelj je poštuovao sve rokove iz članka 265. i 263. UFEU-a. Opći je sud povrijedio žaliteljevo pravo na učinkovitu sudsku zaštitu, u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. prosinca 2015. uputio First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Ujedinjena Kraljevina) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements protiv
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Predmet C-646/15)

(2016/C 048/28)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu sa slobodom poslovnog nastana, slobodnim kretanjem kapitala ili slobodom pružanja usluga da država članica donese i zadrži zakonodavstvo poput članka 80. Taxation of Chargeable Gains Act iz 1997. prema kojem se obračunava porez na neostvorenu dobit u vrijednosti imovine obuhvaćene uzajamnim fondom, ako ulagači u fond u bilo kojem trenutku više nemaju prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici?
2. Pod pretpostavkom da takav obračun poreza ograničava ostvarivanje predmetne slobode, je li on opravdan u skladu s ujednačenom podjelom porezne ovlasti i je li proporcionalan kada zakonodavstvo ulagačima ne daje mogućnost odgode plaćanja poreza ni obročnog plaćanja, niti uzima u obzir možebitno naknadno smanjenje vrijednosti imovine fonda.
3. Je li u pitanju neka od temeljnih sloboda kada država članica oporezuje neostvorenu kapitalnu dobit zbog povećanja vrijednosti imovine koju drže fondovi u trenutku kada je većina ulagača prestala imati prebivalište ili uobičajeno boravište u toj državi članici?

4. Je li ograničenje slobode zbog predmetnog izlaznog oporezivanja opravdano kako bi se osigurala ujednačena podjela porezne ovlasti, u okolnostima u kojima je bilo moguće da porez na kapitalnu dobit može još obuhvatiti i ostvarenu dobit, ali samo ako u budućnosti nastanu posebne okolnosti?
5. Treba li proporcionalnost utvrditi na temelju činjenica pojedinog slučaja? Konkretno, je li ograničenje nastalo takvim obračunom poreza proporcionalno u okolnostima u kojima:
 - (a) zakonodavstvo ne predviđa odredbu o mogućnosti odgode plaćanja poreza ili obročne otplate, ili o tome da se uzme u obzir možebitno naknadno smanjenje vrijednosti imovine fonda nakon izlaza,
 - (b) ali je u posebnim okolnostima odmjere poreza koja je predmet tužbe, imovina prodana prije nego što je trebalo platiti porez, a vrijednost predmetne imovine se nije smanjila u razdoblju od premještanja fonda i datuma prodaje?

**Žalba koju je 3. prosinca 2015. podnijela TV2/Danmark A/S protiv presude Općeg suda (osmo vijeće)
od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11, TV2/Danmark A/S protiv Europske komisije**

(Predmet C-649/15 P)

(2016/C 048/29)

Jezik postupka: danski

Stranke

Žalitelj: TV2/Danmark A/S (zastupnik: O. Koktvedgaard, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Danska, Viasat Broadcasting UK Ltd

Zahtjevi

1. Ukinuti pobijanu presudu u dijelu u kojem je presuđeno u korist Komisije u pogledu glavnog tužbenog zahtjeva TV2, presuditi u predmetu i poništiti osporavanu odluku u djelu u kojem utvrđeno da ispitane mjere predstavljaju državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Podredno, vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje.
2. Ukinuti pobijanu presudu u dijelu u kojem je presuđeno u korist Komisije u pogledu drugog dijela podrednog zahtjeva TV2, odlučiti u predmetu i poništiti osporavanu odluku u dijelu u kojem je utvrđeno da prihodi od pretplate koji su, u razdoblju od 1997. – 2002. preneseni na TV2, a zatim regijama, predstavljaju državnu potporu u korist TV2. Podredno, vratiti taj dio predmeta Općem sudu na ponovno odlučivanje.
3. Ukinuti pobijanu presudu u dijelu u kojem nalaže TV2 da snosi vlastiti troškove i tri četvrtine Komisijinih troškova; naložiti Komisiji da snosi troškove TV2 pred Općim sudom i Sudom. Ako se predmet vrati Općem sudu, trebalo bi donijeti odgovarajuću odluku o troškovima dijela predmeta koji se vraća Općem sudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. TV2 ističe da je pobijani dio presude kojim se odbija prvi tužbeni zahtjev TV2 i stoga i glavni zahtjev TV2 protivan konceptu državne potpore kako je utvrđen člankom 107. stavkom 1. UFEU-a, i stoga uzrokuje u toj presudi grešku koja se tiče prava. TV2 iznosi dva argumenta u potporu toj tvrdnji:
 - Odbijanje u pobijanoj presudi da se prihvati da su provjere koje je izvršio Rigsrevisionen (Nacionalni revizorski ured) bile dovoljne da se ispuni četvrti *Altmark* uvjet, temelji se na strogoj, doslovnoj primjeni zahtjeva tog uvjeta usporedbe cijena. To je pravno pogrešno.
 - Protivno onome što je naveo Opći sud u pobijanoj presudi, posebna priroda obveza javne usluge TV2 i retroaktivna primjena *Altmark* uvjeta dovodi do situacije gdje bi bila potrebna teleološka primjena tog uvjeta: vidjeti načelo u presudi Općeg suda od 12. veljače 2008., BUPA, T-289/03, ECLI:EU:T:2008:29, itd.
 - Kontrole Rigsrevisionen radi provjere je li TV2 dobro vođen posao osigurale su da temeljna namjera četvrtog *Altmark* uvjeta bude ispunjena i, stoga, u posebnim okolnostima predmeta koji uključuje TV2 i s obzirom na teleološku primjenu tog uvjeta, dovoljno je da se utvrdi da je četvrti *Altmark* uvjet ispunjen.
2. TV2 dalje navodi da pobijani dio presude koji se odnosi na meritum i odbija drugi dio podrednog zahtjeva TV2 sadrži pogrešku koja se tiče prava jer je protivan temeljnim postupovnim načelima. TV2 iznosi sljedeće argumente u potporu tom navodu:
 - U svojoj protutužbi Komisija je navela da se slaže s TV2 o tome da prihodi od pretplate koje je TV2 prenio regijama tijekom 1997- – 2002. nisu predstavljali državnu potporu u korist TV2. Opći sud je tako odlučio *ultra petita* jer je odlučivao o drugom dijelu podrednog zahtjeva TV2 i odbio ga. Pobijana presuda stoga sadrži pogrešku koja se tiče prava.
 - Opći sud je dalje presudio o meritumu na temelju vlastitog slijeda argumenata. Razmatranja Općeg suda kako su izložena u točkama 165.-174. pobijane presude nisu ni u kojem trenutku osporili ni TV2 ni Komisija; niti se oni mogu naći u osporavanoj odluci. Opći sud je stoga prekoračio ovlasti svojeg sudskog nadzora.
 - Istovremeno, Opći sud je povrijedio načelo prava na pošteno suđenje: vidjeti članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima na kojem temelji svoju odluku o tužbenim zahtjevima i argumentima o kojima stranke u postupku nisu raspravile.
3. Konačno, TV2 iznosi da pobijani dio presude koji se odnosi na meritum i odbija drugi dio podrednog zahtjeva TV2 (točke 165.-174.) sadrži pogrešku koja se tiče prava jer se temelji na očito pogrešnom tumačenju danskog prava te je protivan pojmu državne potpore kako je utemeljen člankom 107. stavkom 1. UFEU-a. TV2 iznosi sljedeće temeljne argumente u potporu tom navodu:

- Opći sud smatra i daje odlučujuću težinu činjenici da je TV2, kao dio ispunjavanja svojih obveza distribucije regionalnih programa, primio regionalne programe iz regija, u zamjenu za koje je prijenos prihoda od pretplate bilo plaćanje za te programe. To se ne može zaključiti iz spisa pred Općim sudom te je očito protivno danskom pravu. Pravni test koji se može izvesti iz točaka 166., 167. i 171. pobijane presude je sadržajno ispunjen.
- U točkama 166., 167. i prvoj rečenici točke 173. pobijane presude, Opći sud upućuje na hipotetski scenarij kao dio svoje ocjene o pravnoj pomoći. Taj scenarij je nezamisliv u praksi i irelevantan za ocjenu o državnoj potpori. Odlučujući faktor u slučaju TV2 je, u stvari, da TV2 nije ostvario nikakvu gospodarsku korist iz prenesenih prihoda od pretplate. Kao stvar javnog prava, TV2 bio je obvezan prenijeti prihode od pretplate regijama te je u praksi ispunio tu obvezu. Odluka Općeg suda je stoga protivna pojmu državne potpore kako je utvrđen člankom 107. stavkom 1. UFEU-a.

Žalba koju je 4. prosinca 2015. podnio Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS protiv presude Općeg suda (peto vijeće, prošireni sastav) od 25. rujna 2015. u predmetu T-268/10 RENV, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS protiv Europske agencije za kemikalije (ECHA)

(Predmet C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (zastupnici: R. Cana, *avocat*, D. Abrahams, *barrister*, E. Mullier, *avocate*)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za kemikalije (ECHA), Kraljevina Nizozemska, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-268/10 RENV;
- poništi pobijani akt;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje o zahtjevu žalitelja za poništenje;
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova ovog postupka, uključujući troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba je podnesena protiv presude Općeg suda u predmetu T-268/10 RENV kojom je odbijena tužba žalitelja za poništenje odluke Europske agencije za kemikalije (ECHA-e), kojom se akrilamid prepoznaje kao tvar koja zadovoljava kriterije navedene u članku 57. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 ⁽¹⁾ o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija, sukladno članku 59. navedene uredbe.

Žalbeni razlozi žalitelja mogu se sažeti kako slijedi:

1. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava pogrešno protumačivši Uredbu REACH, tumačenjem definicije „intermedijera” iz članka 3. stavka 15. te uredbe.
 - a) protumačivši krajnju uporabu sintetizirane tvari kao kriterij za isključenje, suprotno jasnom tekstu članka 3. stavka 15.;
 - b) protumačivši definiciju „intermedijera” na način suprotan odredbama Uredbe REACH; i
 - c) propustivši neovisno ocijeniti i oslanjajući se na nebitne odjeljke, Dodatak 4. Smjernicama ECHA-e o intermedijerima;
2. Opći je sud povrijedio obvezu obrazlaganja jer se propustio očitovati o argumentu žalitelja da članak 2. stavak 8. točka (b) Uredbe REACH obuhvaća Glavu VII. Uredbe REACH u cijelosti;
3. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je pogrešno protumačivši Uredbu REACH presudio da intermedijeri nisu izuzeti od primjene članka 59. Uredbe REACH;
4. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je presudio da druga stranka nije počinila očitu pogrešku u ocjeni jer nije uzeo u obzir informacije iz Priloga XV. Uredbi REACH;
5. Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom ocjene proporcionalnosti pobijanog akta; i
6. Opći je sud povrijedio obvezu obrazlaganja jer se propustio očitovati o manje opterećujućim mjerama koje su iznijeli žalitelji.

(¹) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EEZ i 2000/21/EZ (SL L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2015. uputio Högsta domstolen (Švedska) –
Länsförsäkringar AB protiv A/S Matek**

(Predmet C-654/15)

(2016/C 048/31)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta domstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Länsförsäkringar AB

Tuženik: A/S Matek

Prethodna pitanja

Pitanja se odnose na tumačenje i primjenu članka 9. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice kada treća strana, bez pristanka, u trgovačkom prometu rabi znak koji je sličan žigu Zajednice. ⁽¹⁾

Pitanja su:

1. Utječe li na isključivo pravo to što, u petogodišnjem razdoblju od registracije, nositelj nije stvarno rabio svoj žig Zajednice u Europskoj uniji za proizvode i usluge obuhvaćene registracijom?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1., u kojim okolnostima i na koji način ta situacija utječe na isključivo pravo?

⁽¹⁾ SL 2009 L 78, str. 1.

**Žalba koju je 7. prosinca 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (osmo vijeće)
od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11, TV2/Danmark A/S protiv Europske komisije**

(Predmet C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Jezik postupka: danski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: ved B. Stromsky, T. Maxian Rusche i L. Grønfeldt, u svojstvu agenata)

Druge stranke u postupku: TV2/Danmark A/S, Kraljevina Danska, Viasat Broadcasting UK Ltd

Zahtjevi

Ukinuti presudu Općeg suda (osmo vijeće) od 24. rujna 2015. u predmetu T-674/11 TV2/Danmark A/S protiv Europske komisije, u dijelu u kojem je njome poništena Odluka Komisije 2011/839/EU od 20. travnja 2011. o mjerama koje je Danska poduzela (C 2/03) u korist TV2/Danmark ⁽¹⁾ u dijelu u kojem je Komisija ocijenila da su prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. državne potpore.

Odbiti treći podredni zahtjev tužitelja u prvom stupnju.

Naložiti tužitelju u prvom stupnju plaćanje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio pojam „državnih sredstava” iz članka 107. stavka 1. UFEU-a, uključujući pojam „nadzora”, i da nije dao odgovarajuće obrazloženje.

Bitne točke žaliteljevih argumenata navedenih u prilog njegovoj žalbi su:

- Opći sud pogriješio je u točkama 210. i 211. propustivši utvrditi da su sredstva društva TV2 Reklame državna sredstva jer je društvo TV2 Reklame društvo u državnom vlasništvu; Opći sud preusko je tumačio sudsku praksu glede pojma državnih sredstava iz poduzetnika u državnom vlasništvu.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava primijenivši preusko tumačenje pojma „nadzora” u svojoj ocjeni državnog nadzora nad sredstvima društva TV2 Reklame. Slično tome, pogriješio je u točki 215. također preusko protumačivši pojam „nadzora” u svojoj ocjeni državnog nadzora nad sredstvima fonda TV2.
- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava pogrešno protumačivši presudu *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160. To pogrešno tumačenje ima središnju ulogu u obrazloženju Općeg suda o poništenju pobijane odluke.

(¹) SL 2011 L 340, str. 1.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Air Canada protiv Komisije

(Predmet T-9/11) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Air Canada (Québec, Kanada) (zastupnici: S. Kim, H. Bignall, J. Pheasant i T. Capel, *solicitors*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë i N. von Lingen, zatim J. Bourke i S. Noë i naposljetku A. Dawes i H. Leupold, agenti, uz asistenciju G. Peretza, *barristera*)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na tužitelja i, podredno, smanjenje novčane kazne koja mu je izrečena.

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na društvo Air Canada.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društva Air Canada.

⁽¹⁾ SL C 72, 5. 3. 2011.

**Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij protiv Komisije
(Predmet T-28/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prijevoza — Sporazumi i usklađena djelovanja u pogledu više elemenata cijena usluga zračnog teretnog prijevoza (uvođenje dodatnih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nizozemska) (zastupnik: M. Smeets, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, N. von Lingen i C. Giolito, zatim S. Noë, C. Giolito i A. Dawes, agenti, uz asistenciju B. Dohertyja, *barrister*)

Predmet

Zahtjev koji se odnosi na poništenje Odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010., o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni prijevoz), u djelu u kojem se odnosi na tužitelja, a podredno na smanjenje iznosa novčane kazne koja je izrečena tužitelju.

Izreka

1. Odluka Komisije C (2010) 7694 *final*, od 9. studenoga 2010., o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni prijevoz), poništava u djelu kojem se odnosi na Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Koninklijke Luchtvaart Maatschappij.

⁽¹⁾ SL C 72, 5. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Japan Airlines protiv Komisije**(Predmet T-36/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Japan Airlines Co. Ltd, prije Japan Airlines International Co. Ltd (Tokyo, Japan) (zastupnici: J.-F. Bellis, K. Van Hove, odvjetnici, i R. Burton, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. von Lingen i S. Noë, zatim S. Noë i J. Bourke i naposljetku A. Dawes, agenti, uz asistenciju J. Holmesa, *barristera*)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta), i podredno smanjenje iznosa novčane kazne izrečene tužitelju i Japan Airlinesu Corp.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta), u dijelu u kojem se odnosi na Japan Airlines Co. Ltd i Japan Airlines Corp.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Japan Airlinesa Co. Ltd.

⁽¹⁾ SL C 80, 12. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Cathay Pacific Airways protiv Komisije**(Predmet T-38/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prijevoza — Sporazumi i usklađena djelovanja u pogledu više elemenata cijena usluga zračnog teretnog prijevoza (uvođenje dodatnih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cathay Pacific Airways Ltd (Queensway, Hong Kong, Kina) (zastupnici: D. Vaughan, QC, R. Kreisberger, barrister, B. Bär-Bouyssière, odvjetnik, i M. Rees, solicitor, zatim D. Vaughan, R. Kreisberger i M. Rees)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, N. von Lingen i J. Bourke, zatim A. Dawes, agenti, uz asistenciju J. Holmesa, barrister)

Predmet

Zahtjev koji se odnosi na poništenje Odluke Komisije C (2010) 7694 final, od 9. studenoga 2010., o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni prijevoz), u djelu u kojem se odnosi na tužitelja, a podredno na smanjenje iznosa novčane kazne koja je izrečena tužitelju.

Izreka

1. Članci 2., 3. i 5. Odluke Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni prijevoz), poništavaju se u djelu u kojem se odnose na Cathay Pacific Airways Ltd.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Cathay Pacific Airways.

⁽¹⁾ SL C 72, 5. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Cargolux Airlines protiv Komisije**(Predmet T-39/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luksembourg) (zastupnici: J. Joshua, *barrister* i G. Goeteyn, *solicitor*, zatim G. Goeteyn, T. Soames, *solicitor*, C. Rawnsley, *barrister* i E. Aliende Rodríguez, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. Khan, S. Noël i N. von Lingen, agenti, uz asistenciju O. Jonesa, zatim S. Love, *barristers*, zatim N. Khan i A. Dawes, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na tužitelja i, podredno, smanjenje novčane kazne koja mu je izrečena.

Izreka

1. Poništavaju se članci 1. do 5. odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na društvo Cargolux Airlines International SA.
2. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društva Cargolux Airlines International.

⁽¹⁾ SL C 80, 12. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Latam Airlines Group i Lan Cargo protiv Komisije**(Predmet T-40/11) ⁽¹⁾****(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračni prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)**

(2016/C 048/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Latam Airlines Group SA, ranije Lan Airlines SA (Santiago, Čile) i Lan Cargo SA (Santiago) (zastupnici: B. Hartnett, barrister i O. Geiss, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, N. von Lingen i G. Koleva, zatim G. Koleva i A. Dawes, agenti, uz asistenciju G. Peretza, barristera)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón i M. Simm, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. koja se odnosi na postupak primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na tužitelje i, podredno, smanjenje iznosa novčane kazne koja im je izrečena.

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu u kojem se odnosi na društvo Latam Airlines Group SA, ranije Lan Airlines SA i društvo Lan Cargo SA.
2. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društava Latam Airlines Group i Lan Cargo.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 80, 12. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Singapore Airlines i Singapore Airlines Cargo protiv Komisije

(Predmet T-43/11) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Singapore Airlines Ltd (Singapur, Singapur); i Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapur) (zastupnici: J. Kallaugher, J. Poitras, solicitors, J. Ruiz Calzado i É. Barbier de La Serre, odvjetnici, zatim J. Kallaugher, J. Poitras i J. Ruiz Calzado)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, N. von Lingen i J. Bourke, zatim S. Noë, N. von Lingen i A. Dawes te naposljetku M. Dawes, agenti, uz asistenciju C. Browna, barristera)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón i M. Simm, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje, i podredno, zahtjev za poništenje ili smanjenje iznosa novčane kazne izrečene potonjima.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu u kojem se odnosi na Singapore Airlines Ltd i Singapore Airlines Cargo Pte Ltd.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Singapore Airlinesa Cargo Pte.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 89, 19. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Deutsche Lufthansa i dr. protiv Komisije**(Predmet T-46/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Njemačka), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) i Swiss International Air Lines AG (Bâle, Švicarska) (zastupnici: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou i A. Israel, zatim S. Völcker i J. Orogolas, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: M. Kellerbauer, S. Noë i N. von Lingen, zatim S. Noë i A. Dawes, agenti, uz asistenciju J. Andersona, *barristera*)

Predmet

Zahtjev za poništenje članaka 1. do 4. odluke Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta).

Izreka

1. Poništavaju se članci 1. do 4. odluke Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na društva Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG i Swiss International Air Lines AG.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društava Deutsche Lufthansa, Lufthansa Cargo i Swiss International Air Lines.

⁽¹⁾ SL C 80, 12. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – British Airways protiv Komisije**(Predmet T-48/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta zrakoplovom — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanje provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: British Airways plc (Harmondsworth, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barrister i B. Louveaux, solicitor, zatim R. O'Donoghue, B. Louveaux i J. Turner, QC)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. Khan, S. Noë i N. von Lingen, agenti, uz asistenciju B. Dohertyja, zatim A. Batesa, barristera, naposljetku N. Khan i A. Dawes, agenti, uz asistenciju A. Batesa)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta zrakoplovom) u dijelu koji se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije C (2010) 7694 final od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta zrakoplovom) u dijelu u kojemu je Komisija, s jedne strane, smatrala da je društvo British Airways plc, kao prvo, sudjelovalo u odbijanju plaćanja provizije, kao drugo, počinilo povredu članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru (EGP) i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije u razdoblju od 22. siječnja 2001. do 1. listopada 2001. i, kao treće, sudjelovalo u povredama tih odredbi za usluge prijevoza tereta izvršenih iz Hong Konga (Kina) do Japana te iz Indije, Tajvana, Singapura, Južne Koreje i Brazila te, s druge strane, tom društvu izrekla novčanu kaznu.
2. Nalaže se Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društva British Airways.

⁽¹⁾ SL C 80, 12. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – SAS Cargo Group i dr. protiv Komisije**(Predmet T-56/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prijevoza — Sporazumi i usklađena djelovanja u pogledu više elemenata cijena usluga zračnog teretnog prijevoza (uvođenje dodatnih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Danska); Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Švedska); i SAS AB (Stockholm) (zastupnici: M. Kofmann, B. Creve, odvjetnici, I. Forrester, QC, J. Killick i G. Forwood, barristers, zatim M. Kofmann, B. Creve, J. Killick i G. Forwood)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: N. von Lingen, V. Bottka i S. Noë, zatim V. Bottka i A. Dawes, agenti, uz asistenciju B. Dohertyja, barrister)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón i M. Simm, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2010) 7694 *final*, od 9. studenoga 2010., o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni prijevoz).

Izreka

1. Odluka Komisije C (2010) 7694 *final*, od 9. studenoga 2010., o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni prijevoz), poništava se u djelu u kojem se odnosi na SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden i SAS AB.
2. U preostalom djelu tužba se odbija.
3. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova SAS Cargo Group, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden i SAS.
4. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 89, 19. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Air France-KLM protiv Komisije**(Predmet T-62/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Zajednice i Švicarske — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Air France-KLM (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, S. Noë i N. von Lingen, agenti, uz asistenciju B. Lebruna, odvjetnika, zatim C. Giolito i A. Dawes, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón, M. Simm i M. Balta, agenti)

Predmet

Zahtjev, kao glavni, za poništenje odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na tužitelja i, podredno, za poništenje članka 5. točki (b) i (d) te odluke u dijelu u kojem se tužitelju izriče novčana kazna, ili njeno smanjenje.

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu koji se odnosi na društvo Air France-KLM.
2. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društva Air France-KLM.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 95, 26. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Air France protiv Komisije**(Predmet T-63/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog prijevoza tereta — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na više elemenata cijena usluga zračnog prijevoza tereta (uvođenje dodatka za gorivo i dodatka za sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatke) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société Air France SA (Roissy-en-France, Francuska) (zastupnici: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, S. Noë i N. von Lingen, agenti, uz asistenciju B. Lebruna, odvjetnika, zatim C. Giolito i A. Dawes, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Florindo Gijón, M. Simm i M. Balta, agenti)

Predmet

Prvenstveno, zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, i podredno zahtjev za poništenje članka 5. točke (b) te odluke u dijelu u kojem se njome potonjem izriče novčana kazna, ili zahtjev za smanjenje te kazne.

Izreka

1. Poništava se Odluka Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. o postupku primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije (predmet COMP/39258 – Zračni prijevoz tereta) u dijelu u kojem se odnosi na Société Air France SA.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Société Air Francea.
3. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 95, 26. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Martinair Holland protiv Komisije**(Predmet T-67/11) ⁽¹⁾**

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište zračnog teretnog prometa — Sporazumi i usklađena djelovanja u odnosu na nekoliko sastavnih dijelova cijena usluga zračnog teretnog prometa (uvođenje dodanih pristojbi za gorivo i sigurnost, odbijanje plaćanja provizije na dodatne pristojbe) — Članak 101. UFEU-a, članak 53. Sporazuma o EGP-u i članak 8. Sporazuma između Zajednice i Švicarske o zračnom prometu — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 048/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nizozemska) (zastupnik: R. Wesseling, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Noë, N. von Lingen i C. Giolito, zatim S. Noë, C. Giolito i A. Dawes, agenti, uz asistenciju B. Dohertya, *barrister*)**Predmet**

Zahtjev za poništenje odluke Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenog 2010. u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni promet), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, ili barem poništenje članka 5. točke (b) te odluke u dijelu u kojem potonjem nameće novčanu kaznu ili njezino smanjenje.

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije C (2010) 7694 *final* od 9. studenoga 2010. u vezi s postupkom primjene članka 101. UFEU-a, članka 53. Sporazuma o EGP-u i članka 8. Sporazuma između Europske zajednice i Švicarske konfederacije o zračnom prometu (predmet COMP/39258 – Zračni teretni promet), u dijelu u kojem se odnosi na Martinair Holland NV.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova društva Martinair Holland.

⁽¹⁾ SL C 95, 26. 3. 2011.

Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2015. – Einhell Germany i dr. protiv Komisije**(Predmet T-73/12) ⁽¹⁾**

(„Damping — Uvoz određenih kompresora iz Kine — Djelomično odbijanje povrata antidampinške pristojbe — Utvrđivanje izvozne cijene — Odbitak antidampinške pristojbe — Izmjena učinaka poništenja u vremenu”)

(2016/C 048/46)

Jezik postupka: engleski

StrankeTužitelji: Einhell Germany AG (Landau an der Isar, Njemačka); Hans Einhell Nederlands BV (Breda, Nizozemska); Einhell France SAS (Villepinte, Francuska); Hans Einhell Österreich GmbH (Beč, Austrija) (zastupnici: R. MacLean, *solicitor*, i A. Bochon, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz i T. Maxian Rusche, agenti)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje odluka Komisije K (2011) 8831 *final*, C (2011) 8825 *final*, , C (2011) 8828 *final* i K (2011) 8810 *final* od 6. prosinca 2011. o zahtjevu za povrat antidampinške pristojbe na uvoz određenih kompresora iz Narodne Republike Kine, i, ako bi Opći sud poništio navedenu odluku, ostavljanje na snazi učinaka te odluke do donošenja mjera Komisije potrebnih za izvršenje presude Općeg suda.

Izreka

1. Poništava se članak 1. odluka Komisije K (2011) 8831 *final*, C (2011) 8825 *final*, C (2011) 8828 *final* i K (2011) 8810 *final* od 6. prosinca 2011., o zahtjevima za povrat antidampinških pristojbi na uvoz određenih kompresora iz Narodne Republike Kine u mjeri u kojoj se njime Einhellu Germany AG, Hansu Einhell Nederlands BV, Einhellu France SAS i Hansu Einhell Österreich GmbH odbija povrat antidampinških pristojbi, koje su neutemeljeno isplaćene, u tamo navedenim iznosima.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 109, 14. 4. 2012.

Presuda Općeg suda od 18. studenoga 2015. – Nu Air Polska protiv Komisije

(Predmet T-75/12) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz određenih kompresora podrijetlom iz Kine — Djelomično odbijanje povrata plaćenih antidampinških pristojbi — Određivanje izvozne cijene — Oduzimanje antidampinških pristojbi — Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”)

(2016/C 048/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nu Air Polska sp. z o.o. (Varšava, Poljska) (zastupnici: R. MacLean, *solicitor*, i A. Bochon, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz i T. Maxian Rusche, agenti)

Predmet

Zahtjev da se djelomično ponište odluke Komisije K (2011) 8826 *final*, C (2011) 8803 *final* i K (2011) 8801 *final* od 6. prosinca 2011. o zahtjevima za povrat plaćenih antidampinških pristojbi na uvoz određenih kompresora podrijetlom iz Narodne Republike Kine i, u slučaju da Opći sud poništi te odluke, da se održe na snazi učinci tih odluka sve dok Komisija ne usvoji mjere potrebne za izvršenje presude Općeg suda koju treba donijeti.

Izreka

1. Poništava se članak 1. Odluke Komisije K (2011) 8826 final, Odluke Komisije C (2011) 8803 final i Odluke Komisije K (2011) 8801 final od 6. prosinca 2011. o zahtjevima za povrat plaćenih antidampinskih pristojbi na uvoz određenih kompresora podrijetlom iz Narodne Republike Kine, u dijelu u kojem se društvu Nu Air Polska sp. z o.o. ne priznaje povrat neopravdano plaćenih antidampinskih pristojbi iznad u njima navedenih iznosa.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europskoj komisiji se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 118, 21. 4. 2012.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – VTZ i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-108/13) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika, podrijetlom iz Rusije — Konačna antidampinška pristojba — Predmetni proizvod”)

(2016/C 048/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusija); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusija); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky (Rusija); Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusija) (zastupnici: J.-F. Bellis, F. Di Gianni i G. Coppo, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i B. Driessen, agenti, uz asistenciju G. Berrischa, odvjetnika, i B. Byrnea, solicatora, zatim B. Byrnea i naposljetku E. McGoverna, barristera)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, B.-R. Killmann i A. Stobiecka-Kuik, agenti); ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Češka Republika); Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Njemačka); Dalmine SpA (Dalmine, Italija); Productos Tubulares, SA (Valle de Trápaga, Španjolska); Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Njemačka); ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Rumunjska); Silcotub SA (Zalău, Rumunjska); Tubos Reunidos Industrial, SL (Amurrio, Španjolska); V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Njemačka); V & M France (Boulogne-Billancourt, Francuska); Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye-Aymeries, Francuska); i voestalpine Tubular GmbH & Co. KG (Kindberg (Austrija) (zastupnici: S. Gubel, odvjetnik, i B. O'Connor, solicator)

Predmet

Zahtjev za djelomično poništenje Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1269/2012 od 21. prosinca 2012. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 585/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika, podrijetlom, između ostalog, iz Rusije, nakon parcijalne privremene revizije prema članku 11. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL L 357, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 129., str. 266.).

Izreka

1. Tužba se u cijelosti odbija.
2. Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO), Taganrogskij metallurški zavod OAO (Tagmet OAO), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) i Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) će snositi vlastite troškove kao i troškove Vijeća Europske unije i društava ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., Benteler Steel/Tube GmbH, Dalmine SpA, Productos Tubulares, SA, Rohrwerk Maxhütte GmbH, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Silcotub SA, Tubos Reunidos Industrial, SL, V & M Deutschland GmbH, V & M France, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France i voestalpine Tubular GmbH & Co. KG.
3. Europska komisija će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 114, 20. 4. 2013.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Grčka protiv Komisije

(Predmet T-241/13) ⁽¹⁾

(„EFSJP — Komponenta za jamstva — EFJP i EPFRR — Izdaci isključeni iz financiranja — Goveđe meso — Ovcje i kozje meso — Duhan — Članak 69. Uredbe (EZ) br. 1782/2003 — Članak 31. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 — Članak 23. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 796/2004”)

(2016/C 048/49)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: I. Chalkias, S. Papaïoannou i A. Vasilopoulou, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Marcoulli i D. Triantafyllou, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije 2013/123/EU od 26. veljače 2013. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 67, str. 20.) u dijelu u kojem isključuje određene izdatke nastale za Helensku Republiku.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije 2013/123/UE od 26. veljače 2013. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem isključuje određene izdatke nastale za Helensku Republiku u sektoru duhana na temelju godine zahtjeva 2006.

2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Europska komisija i Helenska Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 207, 20. 7. 2013.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Perfetti Van Melle protiv OHIM-a (DAISY i MARGARITAS)

(Spojeni predmeti T-381/13 i T-382/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnih žigova Zajednice DAISY i MARGARITAS — Apsolutni razlozi za odbijanje — Djelomično odbijanje registracije — Nepostojanje opisnog karaktera — Razlikovni karakter — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 048/50)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italija) (zastupnik: P. Testa, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužbe protiv dvije odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 10. travnja 2013. (predmeti R 427/2012-1 i R 430/2012-1) koje se odnose na prijave za registraciju verbalnog znaka DAISY i verbalnog znaka MARGARITAS kao žigova Zajednice.

Izreka

1. Dvije odluke prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM) od 10. travnja 2013. (predmeti R 427/2012-1 i R 430/2012-1) poništavaju se u dijelu u kojem su njima odbijene prijave za registraciju verbalnog znaka DAISY i verbalnog znaka MARGARITAS kao žigova Zajednice za sljedeće proizvode: „slastice, slastičarski proizvodi, slatkiši, mekane karamele, sljez, karamele (bomboni), guma za žvakanje, želatina (slastice), crni šećer, lizalice, karamela, pastile, šećer, čokolada, kakao”.
2. OHIM-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 274, 21. 9. 2013.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Perfetti Van Melle Benelux protiv OHIM-a –
Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE)

(Predmet T-491/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice TRIDENT PURE — Žigovi Zajednice, raniji figurativni i verbalni nacionalni, međunarodni i žigovi Beneluxa PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH i mentos PURE WHITE — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 048/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Nizozemska) (zastupnici: P. Perani, G. Ghisletti i F. Braga, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Sjedinjene Države) (zastupnik: M. Haak, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 9. srpnja 2013. (predmet R 06/2012-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Perfetti Van Melle Benelux BV i Kraft Foods Global Brands LLC.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Perfetti Van Melle Benelux BV nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 344, 23. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Chart protiv SEAE

(Predmet T-138/14) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Članica lokalnog osoblja upućena u delegaciju Unije u Egiptu — Prestanak ugovora — Propust delegacije da egipatskom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost podnese potvrdu o prestanku službe članice osoblja i kasnije u tom pogledu regulira njezinu situaciju — Zastara — Trajna šteta — Djelomična nedopuštenost — Načelo dobre uprave — Razumni rok — Članak 41. Povelje o temeljnim pravima — Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima — Izvjesna šteta — Uzročna veza”)

(2016/C 048/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Randa Chart (Woluwe-Saint-Lambert, Belgija) (zastupnici: T. Bontinck i A. Guillerme, odvjetnici)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) (zastupnici: S. Marquardt i M. Silva, agenti)

Predmet

Tužba za naknadu štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela zbog propusta delegacije Europske unije u Kairu (Egipat) da nakon njezine ostavke podnese potvrdu o prestanku njezine službe egipatskom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost i kasnije u tom pogledu regulira njezinu situaciju.

Izreka

1. Europskoj službi za vanjsko djelovanje (ESVD) nalaže se plaćanje naknade štete Randi Chart u iznosu od 25 000 eura.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. R. Chart će snositi dvije desetine vlastitih troškova i dvije desetine troškova ESVD-a.
4. ESVD će snositi osam desetina vlastitih troškova i osam desetina troškova R. Chart.

(¹) SL C 159, 26. 5. 2014.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – CareAbout protiv OHIM-a – Florido Rodríguez (Kerashot)

(Predmet T-356/14) (¹)

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Kerashot — Raniji nacionalni figurativni žig K KERASOL — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Djelomično odbijanje registracije od strane žalbenog vijeća”)

(2016/C 048/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CareAbout GmbH (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier i A. Kramer, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: José Luis Florido Rodríguez (Sevilla, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. ožujka 2014. (predmet R 1569/2013-4), u vezi s postupkom povodom prigovora između José Luis Florido Rodrígueza i CareAbout GmbH.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se CareAbout GmbH snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 253, 4. 8. 2014.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Švedska protiv Komisije

(Predmet T-521/14) ⁽¹⁾

(„Uredba (EU) br. 528/2012 — Biocidni proizvodi — Tužba zbog propusta — Navođenje znanstvenih kriterija za određivanje svojstava endokrinih poremećaja — Propust Komisije da donese delegirane akte — Obveza postupanja”)

(2016/C 048/54)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk, K. Sparrman i L. Swedenborg, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: D. Kukovec, agent, uz asistenciju M. Johanssona, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning i N. Lyshøj, agenti); Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i S. Ghiandoni, agenti); Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i M. Noort, zatim M. Bulterman i C. Schillemans, agenti); Republika Finska (zastupnik: H. Leppo, agent); Europski parlament (zastupnici: A. Neergaard i P. Schonard, agenti); i Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Moore i A. Norberg, agenti)

Predmet

Zahtjev kojim se traži utvrđenje da je Komisija nezakonito postupila time što nije donijela delegirane akte o znanstvenim kriterijima za određivanje svojstava endokrinih poremećaja.

Izreka

1. Europska komisija nije ispunila obveze na temelju članka 5. stavka 3. prvog podstavka Uredbe (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda, time što nije donijela delegirane akte u kojima bi bili navedeni znanstveni kriteriji za određivanje svojstava endokrinih poremećaja.

2. Komisiji se osim snošenja vlastitih troškova nalaže i snošenje troškova Kraljevine Švedske.
3. Kraljevina Danska, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Finska, Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 431, 1. 12. 2014.

Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2015. – Shoe Branding Europe protiv OHIM-a (Paralelne pruge na rukavima majice)

(Predmet T-63/15) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od dvije paralelne pruge na dugim rukavima majice — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 048/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgija) (zastupnik: J. Løje, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: P. Geroulakos, zatim D. Gája, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. prosinca 2014. (predmet R 2560/2013-5) koja se odnosi na prijavu za registraciju znaka koji se sastoji od dvije paralelne pruge na rukavima majice kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Shoe Branding Europe BVBA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 15. prosinca 2015. – Shoe Branding Europe protiv OHIM-a (Paralelne pruge na hlačama)

(Predmet T-64/15) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava žiga Zajednice koji se sastoji od dvije paralelne pruge na hlačama — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 048/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgija) (zastupnik: J. Løje, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: P. Geroulakos, zatim D. Gája, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. prosinca 2014. (predmet R 2563/2013-5) koja se odnosi na prijavu za registraciju znaka koji se sastoji od dvije paralelne pruge na hlačama kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Shoe Branding Europe BVBA* nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 16. prosinca 2015. – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien protiv OHIM-a – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Predmet T-128/15) (¹)

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice RED RIDING HOOD — Raniji nacionalni i međunarodni verbalni žig ROTKÄPPCHEN — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 048/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Freyburg, Njemačka) (zastupnik: W. Berlit, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: J. Lewis i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Španjolska) (zastupnik: E. Valentín Prades, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 28. siječnja 2015. (predmet R 1012/2014-4) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH i Alberta Ruiza Moncayoa.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 171, 26. 5. 2015.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 7. prosinca 2015. – POA protiv Komisije

(Predmet T-584/15 R)

(„Privremena pravna zaštita — Objava zahtjeva za registraciju zaštićene oznake izvornosti — „Halloumi” ili „Hellim” — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Nepostojanje hitnosti”)

(2016/C 048/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) (Latsia, Cipar) (zastupnik: N. Korogiannakis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i J. Guillem Carrau, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju izvršenja akta Komisije od 28. srpnja 2015. naslovljenog „Objava zahtjeva u skladu s člankom 50. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode” (SL C 246, str. 9.).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. prosinca 2015. – E-Control protiv ACER-a

(Predmet T-671/15 R)

(„Privremena pravna zaštita — Mišljenje o usklađenosti odluka nacionalnih regulatornih tijela koja odobravaju metode dodjele prekograničnog prijenosnog kapaciteta električne energije — Zahtjev za suspenziju primjene — Povreda formalnih zahtjeva — Nedopuštenost”)

(2016/C 048/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Beč, Austrija) (zastupnik: F. Schuhmacher, odvjetnik)

Tuženik: Agencija za suradnju energetske regulatora (ACER)

Predmet

Zahtjev za suspenziju primjene Mišljenja br. 09/2015 Agencije za suradnju energetske regulatora od 23. rujna 2015. o usklađenosti odluka nacionalnih regulatornih tijela koja odobravaju metode dodjele prekograničnog prijenosnog kapaciteta u središnjoj i istočnoj Europi s Uredbom (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.) i sa Smjernicama o upravljanju i dodjeli raspoloživih prijenosnih kapaciteta interkonekcija između nacionalnih sustava, koje se nalaze u Prilogu 1. toj uredbi.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 23. listopada 2015. – Frank protiv Komisije**(Predmet T-603/15)**

(2016/C 048/60)

Jezik postupka: njemački

StrankeTužiteljica: Regine Frank (Bonn, Njemačka) (zastupnik: W. Trautner, *Rechtsanwalt*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika dostavljenu dopisom od 5. lipnja 2015., kojom je zahtjev tužiteljice br. 680151 – QUASIMODO u fazi 1. ocijenjen negativno te joj je uskraćen pristup ocjenjivanju u fazi 2.;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetnom tužbom tužiteljica pobija Komisijinu prešutnu odluku o odbijanju upravne pritužbe protiv zaključka ERCEA-e od 5. lipnja 2015. kojom je zahtjev tužiteljice br. 680151 – QUASIMODO u okviru poziva na podnošenje zahtjeva i povezanim aktivnostima prema ERC Radnom programu 2015. Okvirnog programa za istraživanje i inovacije (2014-2020) – „Horizont 2020” ocijenjen negativno te joj je uskraćen pristup ocjenjivanju u fazi 2.

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda načela transparentnosti

Tužiteljica tvrdi da ERCEA svojim postupanje višestruko povrijedila načelo transparentnosti. Osnove za obračunavanje nisu navedene ni u „Guidelines for Applicants” ni u odluci od 5. lipnja 2015..

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja

Nadalje tužiteljica tvrdi da je Komisija nediferenciranim ocjenjivanjem i napadima na znanstveni ugled tužiteljice također povrijedila i načelo jednakog postupanja.

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Psara protiv Parlamenta

(Predmet T-639/15)

(2016/C 048/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Maria Psara (Atena, Grčka) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europskog parlamenta A(2015)8602 C od 16. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na podatke o putnim troškovima, dnevnica, naknadama općih troškova i troškovima parlamentarne pomoći, opće naknade za izdatke i troškove osoblja zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje tužiteljevih troškova sukladno člancima 134. i 140. Poslovnika Suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, jer traženi osobni podaci nisu zaštićeni pravom Zajednice.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) 45/2001, jer je odbijen pristup traženim podacima iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu opće obveze, sukladno člancima 2. i 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, da se ispita svaki pojedinačni dokument.

4. Četvrti tužbeni razlog navodi povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano.
5. Peti tužbeni razlog navodi povredu obveze obrazlaganja kako je propisana člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- ⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Kristan protiv Parlamenta

(Predmet T-640/15)

(2016/C 048/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europskog parlamenta A(2015)8656 C od 15. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na podatke o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama općih troškova i troškovima parlamentarne pomoći zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje tužiteljevih troškova sukladno člancima 134. i 140. Poslovnika Suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, jer traženi osobni podaci nisu zaštićeni pravom Zajednice.
2. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom da traženi osobni podaci nisu zaštićeni pravom Zajednice.

3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu opće obveze, sukladno člancima 2. i 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, da se ispita svaki pojedinačni dokument.
4. Četvrti tužbeni razlog navodi povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano.
5. Peti tužbeni razlog navodi povredu obveze obrazlaganja kako je propisana člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Malle protiv Parlamenta

(Predmet T-641/15)

(2016/C 048/63)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tanja Malle (Beč, Austrija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europskog parlamenta A(2015)8324 C od 14. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na podatke o putnim troškovima, dnevnica, naknadama općih troškova i troškovima parlamentarne pomoći zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje tužiteljevih troškova sukladno člancima 134. i 140. Poslovnika Suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), jer traženi osobni podaci nisu zaštićeni pravom Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) 45/2001, jer je odbijen pristup traženom podacima iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu opće obveze, sukladno člancima 2. i 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, da se ispita svaki pojedinačni dokument.
4. Četvrti tužbeni razlog navodi povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano.
5. Peti tužbeni razlog navodi povredu obveze obrazlaganja kako je propisana člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Ciešła protiv Parlamenta

(Predmet T-642/15)

(2016/C 048/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Wojciech Ciešła (Warsaw, Poljska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8463 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Dahllof protiv Parlamenta

(Predmet T-643/15)

(2016/C 048/65)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Staffan Dahllof (Kastrup, Danska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8678 C Europskog parlamenta od 15. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Reuter protiv Parlamenta

(Predmet T-644/15)

(2016/C 048/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Delphine Reuter (Brussels, Belgija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8627 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

-
- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

**Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – České centrum pro investigativní žurnalistiku protiv
Parlamenta**

(Predmet T-645/15)

(2016/C 048/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Prague, Češka Republika) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8682 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Karanikas protiv Parlamenta

(Predmet T-646/15)

(2016/C 048/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Harry Karanikas (Chalandri, Grčka) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8594 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće troškove i troškove za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe br. 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da traženi osobni podaci nisu zaštićeni propisima Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 jer je odbijen pristup traženim informacijama, iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni
3. Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu opće obveze iz članka 2. i članka 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, u skladu s kojom je potrebno ispitati svaki pojedini dokument
4. Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na povredu obveze obrazlaganja iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe 1049/2001 jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Boros protiv Parlamenta

(Predmet T-647/15)

(2016/C 048/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Crina Boros (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8554 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

-
- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica protiv Parlamenta

(Predmet T-648/15)

(2016/C 048/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Latvija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8361 C Europskog parlamenta od 15. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga:

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

(²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenog 2015. – Toth protiv Parlamenta

(Predmet T-649/15)

(2016/C 048/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Balazs Toth (Budapest, Mađarska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8490 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Knus-Galán protiv Parlamenta

(Predmet T-650/15)

(2016/C 048/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Minna Knus-Galán (Helsinki, Finska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8551 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće troškove i troškove za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu da snosi tužiteljeve troškove u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da traženi osobni podaci nisu zaštićeni propisima Zajednice

2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 jer je odbijen pristup traženim informacijama, iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni
3. Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu opće obveze iz članka 2. i članka 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, u skladu s kojom je potrebno ispitati svaki pojedini dokument
4. Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano
5. Peti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu obveze obrazlaganja iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe 1049/2001 jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Tchobanov protiv Parlamenta

(Predmet T-651/15)

(2016/C 048/73)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Atanas Tchobanov (Le Plessis Robinson, Francuska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8659 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga:

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Mulvad protiv Parlamenta

(Predmet T-653/15)

(2016/C 048/74)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nils Mulvad (Risskov, Danska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8732 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

-
- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

**Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – České centrum pro investigativní žurnalistiku protiv
Parlamenta**

(Predmet T-654/15)

(2016/C 048/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Prague, Češka Republika) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8681 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – van der Parre protiv Parlamenta

(Predmet T-655/15)

(2016/C 048/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hugo van der Parre (Huizen, Nizozemska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8334 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baggi protiv Parlamenta

(Predmet T-656/15)

(2016/C 048/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Guia Baggi (Florence, Italija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8552 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Boros protiv Parlamenta

(Predmet T-657/15)

(2016/C 048/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Crina Boros (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8553 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga:

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – García Rey protiv Parlamenta

(Predmet T-658/15)

(2016/C 048/79)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Marcos García Rey (Madrid, Španjolska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8661 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Hunter protiv Parlamenta

(Predmet T-659/15)

(2016/C 048/80)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mark Lee Hunter (Pariz, Francuska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8684 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće troškove i troškove za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu da snosi tužiteljeve troškove u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da traženi osobni podaci nisu zaštićeni propisima Zajednice

2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 jer je odbijen pristup traženim informacijama, iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni
3. Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu opće obveze iz članka 2. i članka 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, u skladu s kojom je potrebno ispitati svaki pojedini dokument
4. Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano
5. Peti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu obveze obrazlaganja iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe 1049/2001 jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Clerix protiv Parlamenta

(Predmet T-660/15)

(2016/C 048/81)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kristof Clerix (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8327 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće troškove i troškove za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu da snosi tužiteljeve troškove u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da traženi osobni podaci nisu zaštićeni propisima Zajednice

2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 jer je odbijen pristup traženim informacijama, iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni
3. Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu opće obveze iz članka 2. i članka 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, u skladu s kojom je potrebno ispitati svaki pojedini dokument
4. Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano
5. Peti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu obveze obrazlaganja iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe 1049/2001 jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Araujo protiv Parlamenta

(Predmet T-661/15)

(2016/C 048/82)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Rui Araujo (Lisbon, Portugal) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8663 C Europskog parlamenta od 15. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Delić protiv Parlamenta

(Predmet T-662/15)

(2016/C 048/83)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Anuška Delić (Ljubljana, Slovenija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8344 C Europskog parlamenta od 14. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće troškove i troškove za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu da snosi tužiteljeve troškove u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

- Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da traženi osobni podaci nisu zaštićeni propisima Zajednice

- Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 jer je odbijen pristup traženim informacijama, iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni
- Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu opće obveze iz članka 2. i članka 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, u skladu s kojom je potrebno ispitati svaki pojedini dokument
- Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano
- Peti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu obveze obrazlaganja iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe 1049/2001 jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente

- (¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- (²) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica protiv Parlamenta

(Predmet T-663/15)

(2016/C 048/84)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Latvija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8360 C Europskog parlamenta od 15. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima uvezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnici, naknadama za općeizdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 (¹) u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 (²), s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Borg protiv Parlament

(Predmet T-664/15)

(2016/C 048/85)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Jacob Borg (St. Julian's, Malta) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8486 C Europskog parlamenta od 15. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

-
- ⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).
- ⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica protiv Parlamenta

(Predmet T-665/15)

(2016/C 048/86)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riga, Latvija) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8305 C Europskog parlamenta od 15. rujna 2015. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće troškove i troškove za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu da snosi tužiteljeve troškove u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da traženi osobni podaci nisu zaštićeni propisima Zajednice

2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 jer je odbijen pristup traženim informacijama, iako su uvjeti za njihovo otkrivanje bili ispunjeni
3. Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu opće obveze iz članka 2. i članka 4. Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001, u skladu s kojom je potrebno ispitati svaki pojedini dokument
4. Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001 jer odbijanje djelomičnog pristupa traženim dokumentima nije bilo opravdano
5. Peti tužbeni razlog koji se odnosi na povredu obveze obrazlaganja iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. Uredbe 1049/2001 jer Parlament nije odgovorio na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001 L 145, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001 L 8, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 13. studenoga 2015. – Bačelić protiv Parlamenta

(Predmet T-666/15)

(2016/C 048/87)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Matilda Bačelić (Zagreb, Hrvatska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)8672 C Europskog parlamenta od 16. rujna 2015. o odbijanju ponovnog zahtjeva tužitelja za pristup određenim dokumentima u vezi s informacijama o putnim troškovima, dnevnica, naknadama za opće izdatke i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje troškova tužitelja u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 ⁽¹⁾ u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001 ⁽²⁾, s obzirom na to da zatraženi osobni podaci nisu zaštićeni na temelju zakonodavstva Zajednice.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 1. točke (b) Uredbe 1049/2001 u vezi s člankom 8. točkom (b) Uredbe 45/2001, s obzirom na to da je pristup zatraženim informacijama odbijen iako su uvjeti za njihovo otkrivanje ispunjeni.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi opće obveze ispitivanja svakog pojedinačnog dokumenta, koja proizlazi iz članaka 2. i 4. Uredbe 1049/2001 povezanih s člankom 6. stavkom 3. Uredbe 1049/2001.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe 1049/2001, jer odbijanje djelomičnog pristupa nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kako je to propisano člankom 7. stavkom 1. i člankom 8. stavkom 1. Uredbe 1049/2001, jer se Parlament nije osvrnuo na sve tužiteljeve argumente.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 09. listopada 2015. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i dr. protiv ECHA-e

(Predmet T-669/15)

(2016/C 048/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Njemačka), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Njemačka), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Njemačka), Diversy Europe Operations BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: K. Van Maldegem, M. Grunchar, *lawyers*, i P. Sellar, *Solicitor*)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu proglašiti dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Europske agencije za kemikalije o uključenju društva BASF na popis aktivnih tvari i dobavljača iz članka 95. Uredbe (EU) br. 528/2012 ⁽¹⁾; i
- naloži ECHA-i snošenje troškova tog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelji tvrde da je ECHA uključivanjem društva na popis iz članka 95. Uredbe (EU) br. 528/2012 u pogledu određene tvari pogrešno primijenila pravo. Te se pogreške temelje na tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog kojim se navodi da je ECHA pogrešno primijenila pravila u pogledu zahtjeva prema kojem društvo u skladu s člankom 95. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 528/2012 treba podnijeti potpunu dokumentaciju.
2. Drugi tužbeni razlog kojim se navodi da je ECHA postupala različito prema društvima koja su se nalazila u istom položaju.
3. Treći tužbeni razlog kojim se navodi da je ECHA protivno zahtjevima Uredbe (EU) br. 528/2012 propustila osigurati jednaki položaj društava koja su sudjelovala u programu ocjenjivanja određene tvari i onih koja su bila izvan tog programa.

(¹) Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 181.)

Tužba podnesena 26. studenoga 2015. – Freistaat Bayern protiv Komisije

(Predmet T-683/15)

(2016/C 048/89)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Freistaat Bayern (zastupnici: U. Soltész i H. Weiß, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi čl. 1. pobijane odluke kojim se utvrđuje da je Njemačka povrijedila čl. 108. st. 3. UFEU-a kada je dotičnim mljekarskim pogonima u saveznoj zemlji Bavarskoj za provedena ispitivanja kakvoće mlijeka dodijelila državne potpore koje su od 1. siječnja 2007. nespojive s unutarnjim tržištem;
- poništi čl. 2. do 4. pobijane odluke kojima se dotičnim mljekarskim pogonima iz savezne zemlje Bavarske nalaže povrat državne potpore s kamatama;
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetnom tužbom tužitelj zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C (2015) 6295 *final* od 18. rujna 2015. o državnim potporama SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 [2012/NN]) koje je Njemačka dodijelila za ispitivanje kakvoće mlijeka u okviru zakona o mlijeku i masnoćama.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu čl. 108. st. 2. UFEU-a kao i čl. 6. st. 1. i čl. 24. st. 1. Uredbe (EU) br. 2015/1589 (¹)

U okviru prvog tužbenog razloga se tvrdi da navodna potpora kao dio općih sredstava proračuna savezne zemlje nije bila predmet odluke o pokretanju postupka.

2. Drugim tužbenim razlogom navodi se da se ne radi o državnoj potpori u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a.

Tužitelj tvrdi da proizvođači mlijeka nisu u vezi financiranjem ispitivanja kakvoće mlijeka primili nikakvu državnu potporu jer nisu stavljani u povoljniji položaj u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a.

3. Treći tužbeni razlog (podredno) odnosi se na izostanak povrede obveze prijave potpore.

Tužitelj tvrdi da se navedene potpore mora smatrati „postojećim potporama”. Povrat bi stoga doveo do povrede čl. 108. st. 1. i 3. UFEU-a kao i čl. 14. Uredbe (EU) br. 2015/1589.

4. Četvrti tužbeni razlog (podredno) odnosi se na pogrešno smatranje te potpore nespojivom s unutarnjim tržištem sukladno čl. 107. st. 3. UFEU-a.

5. Petim tužbenim razlogom (podredno) navodi se da bi nalog za povrat potpore predstavljao povredu načela legitimnih očekivanja.

(¹) Uredba Vijeća (EU) br. 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL L 248, str. 9.).

**Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Predmet T-686/15)

(2016/C 048/90)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Španjolska) (zastupnici: E. Manresa Medina i J. Manresa Medina, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Švicarska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice crvene i bijele boje koji sadrži verbalne elemente „Cremcaffé by Julius Meinl” – žig Zajednice br. 11 406 915

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. rujna 2015. u predmetu R 2517/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi da je uporaba žiga Zajednice br. 2 423 705 iz razreda 30. dokazana i da prijava žiga Zajednice br. 11 406 915 nije sukladna sa žigom Zajednice br. 2 423 705;
- naloži OHIM-u i mogućim ostalim tuženicama snošenje svih troškova.

Tužbeni razlog

- Pogrešno tumačenje članka 15. stavka 1., članka 15. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

**Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI
(Cremcaffé by Julius Meinl)**

(Predmet T-687/15)

(2016/C 048/91)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Španjolska) (zastupnici: E. Manresa Medina i J. Manresa Medina, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Švicarska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice crvene i bijele boje koji sadrži verbalne elemente „Cremcaffé by Julius Meinl” – žig Zajednice br. 11 406 816

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. rujna 2015. u predmetu R 2757/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

- utvrdi da je uporaba žiga Zajednice br. 2 423 705 iz razreda 30. dokazana i da prijava žiga Zajednice br. 11 406 816 nije sukladna sa žigom Zajednice br. 2 423 705;
- naloži OHIM-u i mogućim ostalim tuženicama snošenje svih troškova.

Tužbeni razlog

- Pogrešno tumačenje članka 15. stavka 1., članka 15. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcos Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Predmet T-689/15)

(2016/C 048/92)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Marcos Costa Brava, SL (Sils, Španjolska) (zastupnici: E. Manresa Medina i J. Manresa Medina, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Švicarska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice crvene i bijele boje koji sadrži verbalne elemente „Cremcaffé by Julius Meinl” – žig Zajednice br. 11 406 899

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 28. rujna 2015. u predmetu R 2491/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi da je uporaba žiga Zajednice br. 2 423 705 iz razreda 30. dokazana i da prijava žiga Zajednice br. 11 406 899 nije sukladna sa žigom Zajednice br. 2 423 705;
- naloži OHIM-u i mogućim ostalim tuženicama snošenje svih troškova.

Tužbeni razlog

- Pogrešno tumačenje članka 15. stavka 1., članka 15. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcaffé)**(Predmet T-690/15)**

(2016/C 048/93)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Španjolska) (zastupnici: E. Manresa Medina i J. Manresa Medina, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Švicarska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice crvene i bijele boje koji sadrži verbalne elemente „Cremcaffè by Julius Meinl” – žig Zajednice br. 11 407 021

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. rujna 2015. u predmetu R 2586/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi da je uporaba žiga Zajednice br. 2 423 705 iz razreda 30. dokazana i da prijava žiga Zajednice br. 11 407 021 nije sukladna sa žigom Zajednice br. 2 423 705;
- naloži OHIM-u i mogućim ostalim tuženicima snošenje svih troškova.

Tužbeni razlog

- Pogrešno tumačenje članka 15. stavka 1., članka 15. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 29. studenoga 2015. – Marcas Costa Brava protiv OHIM-a – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Predmet T-691/15)

(2016/C 048/94)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Španjolska) (zastupnici: E. Manresa Medina i J. Manresa Medina, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Švicarska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Zajednice koji sadrži verbalne elemente „Cremcaffè by Julius Meinl” – žig Zajednice br. 11 406 782

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. rujna 2015. u predmetu R 2756/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- utvrdi da je uporaba žiga Zajednice br. 2 423 705 iz razreda 30. dokazana i da prijava žiga Zajednice br. 11 406 782 nije sukladna sa žigom Zajednice br. 2 423 705;
- naloži OHIM-u i mogućim ostalim tuženicama snošenje svih troškova.

Tužbeni razlog

- Pogrešno tumačenje članka 15. stavka 1., članka 15. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 30. studenoga 2015. – Groupe Go Sport protiv OHIM-a – Design Go (GO SPORT)

(Predmet T-703/15)

(2016/C 048/95)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Groupe Go Sport (Sassenage, Francuska) (zastupnici: G. Arbant i E. Henry-Mayer, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Design Go Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Zajednice „GO SPORT” – prijava za registraciju br. 5 144 811

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: Odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 22. rujna 2015. u predmetu R 569/2015-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi dopuštenom žalbu R 569/2015-2;
- vrati predmet pred žalbeno vijeće;
- naloži OHIM-u snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 60. Uredbe br. 207/2009;
- Povreda članka 49. stavka 1. Uredbe br. 2868/95.

Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2015. – Aer Lingus protiv Komisije

(Predmet T-101/13) ⁽¹⁾

(2016/C 048/96)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 101, 6. 4. 2013.

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a

(Predmet F-45/11) ⁽¹⁾

(Javna služba — Zaposlenici EIB-a — Ocjena — Izvješće o ocjeni iz 2009. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Odbijanje promaknuća — Obustava postupka)

(2016/C 048/97)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Nuvoli i T. Gilliams, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje izvješća o radu tužitelja za 2009. jer mu se ne dodjeljuje ocjena A ili B+ i ne predlaže ga se za promaknuće na funkciju D.

Izreka presude

1. Odluka žalbenog odbora Europske investicijske banke od 22. rujna 2010. se poništava.
2. Obustavlja se postupak u vezi sa zahtjevom za poništenje izvješća o ocjeni za 2009., odluke od 25. ožujka 2010. o odbijanju promaknuća i „svih povezanih, kasnijih i prethodnih akata”.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Europska investicijska banka snosi vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškova C. De Nicole.

⁽¹⁾ SL C 186, 25. 6. 2011., str. 35.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a

(Predmet F-37/12) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Postupak istrage — Izvješće istražnog odbora — Pogrešna definicija uznemiravanja — Odluka predsjednika EIB-a da ne postupa po pritužbi — Poništenje — Tužba za naknadu štete)

(2016/C 048/98)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Nuvoli i T. Gilliams, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje, s jedne strane, dopisa predsjednika EIB-a kojim je on odbio, na temelju mišljenja odbora „Dignity at work”, pritužbu zbog uznemiravanja koju je podnio tužitelj i, s druge strane, zaključke mišljenja navedenog odbora jer u njemu nisu utvrđene činjenice koje potvrđuju uznemiravanje.

Izreka presude

1. Poništava se odluka od 20. prosinca 2011. kojom je predsjednik Europske investicijske banke odbio pritužbu C. De Nicole za uznemiravanje.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Europska investicijska banka snosi vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova C. De Nicole.

⁽¹⁾ SL C 184, 23. 6. 2012., str. 24.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a**(Predmet F-82/12) ⁽¹⁾****(Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjena — Novo izvješće o ocjeni za 2007. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Odbijanje promaknuća — Obustava postupka)****(2016/C 048/99)****Jezik postupka: talijanski****Stranke**

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka EIB (zastupnici: G. Nuvoli i F. Martin, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke žalbenog odbora kojom se odbija žalba koju je tužitelj podnio protiv rezultata druge sveukupne ocjene njegova radnog učinka tijekom 2007. godine.

Izreka presude

1. Poništava se odluka žalbenog odbora Europske investicijske banke od 15. siječnja 2012.
2. Obustavlja se postupak odlučivanja o zahtjevima za poništenje novog izvješća o ocjeni za 2007. godinu.
3. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
4. Europska investicijska banka snosi vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova C. De Nicole.

⁽¹⁾ SL C 319, 20. 10. 2012., str. 18.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a
(Predmet F-55/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni 2011. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Obustava postupka)

(2016/C 048/100)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksembourg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Nuvoli i F. Martin, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni tužiteljeva rada u 2011.

Izreka presude

1. Poništava se odluka žalbenog odbora Europske investicijske banke od 18. prosinca 2012.
2. Obustavlja se postupak u odnosu na tužbeni zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni koje se odnosi na 2011. i svih povezanih, naknadnih i prethodnih akata.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. Europska investicijska banka snosit će vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova Carla De Nicolae.

⁽¹⁾ SL C 226, 3. 8. 2013., str. 26.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a
(Predmet F-104/13)

(Javna služba — Osoblje EIB-a — Moralno uznemiravanje — Istražni postupak — Izvješće istražnog odbora — Pogrešna definicija moralnog uznemiravanja — Odluka predsjednika EIB-a o nepostupanju po pritužbi — Poništenje — Tužba za naknadu štete)

(2016/C 048/101)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksembourg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Nuvoli i F. Martin, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje, s jedne strane, dopisa predsjednika EIB-a u okviru kojega, kao prvo, nije poduzeo nikakvu mjeru u odnosu na moralno uznemiravanje koje tužitelj navodno trpi 20 godina, kao drugo, opravdava sve prijavljene radnje i, kao treće, obvezuje tužitelja na rad s osobom koja je „mentor” i „business partner” te, s druge strane, mišljenje odbora „Dignity at work” od 14. ožujka 2013.

Izreka presude

1. Poništava se odluka od 29. travnja 2013. kojom je predsjednik Europske investicijske banke odbio pritužbe za moralno uznemiravanje Carla De Nicolae.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska investicijska banka snosit će vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova Carla De Nicolae.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a**(Predmet F-9/14) ⁽¹⁾****(Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni 2012. — Nezakonitost odluke žalbenog odbora — Obustava postupka)**

(2016/C 048/102)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksembourg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Nuvoli i F. Martin, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni tužitelja o izvršavanju poslova za 2012. u odnosu na njegove dijelove „ocjena”, „procjena” i „određivanje ciljeva za 2013.” te u dijelu u kojemu tužitelj nije predložen za promaknuće za poslove skupine D, zatim za poništenje ili proglašenje neprimjenjivom obavijesti osoblju br. 722 od 5. prosinca 2012., kao i vodiča kroz postupak ocjene osoblja 2012. te, s druge strane, da se utvrdi postojanje moralnog uznemiravanja u odnosu na njega. Konačno, zahtjev da se EIB-u naloži da naknadi pretrpljenu nematerijalnu i materijalnu štetu.

Izreka presude

1. Poništava se odluka žalbenog obora Europske investicijske banke od 23. listopada 2013.

2. *Obustavlja se postupak u odnosu na tužbeni zahtjev za poništenje izvješća o ocjeni koje se odnosi na 2012. i svih povezanih, naknadnih i prethodnih akata.*
3. *U preostalom dijelu tužba se odbija.*
4. *Europska investicijska banka snosit će vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova Carla De Nicolae.*

⁽¹⁾ SL C 212, 7. 7. 2014., str. 44.

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2015. – Bowles protiv ESB-a

(Predmet F-94/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje ESB-a — Članovi odbora osoblja — Primici od rada — Plaća — Dodatno povećanje plaće — Prihvatljivost)

(2016/C 048/103)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Carlos Bowles (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Carlini, S. Camilleri i M. López Torres, agenti, B. Wägenbaur, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Izvršnog odbora ESB-a da se tužitelju ne odobri dodatno povećanje plaće uslijed godišnje revizije plaća i bonusa za 2014.

Izreka presude

1. *Poništava se odluka Izvršnog odbora Europske središnje banke od 25. veljače 2014. da C. Bowlesu ne odobri dodatno povećanje plaće za 2014.*
2. *U preostalom dijelu tužba se odbija.*
3. *Europska središnja banka snosit će vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškova C. Bowlesa.*

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015., str. 49.

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 17. prosinca 2015. – Seigneur protiv ESB-a

(Predmet F-95/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje ESB-a — Članovi odbora osoblja — Primici od rada — Plaća — Dodatno povećanje plaće — Prihvatljivost)

(2016/C 048/104)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Olivier Seigneur (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Carlini, D. Camilleri Podestà i M. López Torres, agenti, B. Wägenbaur, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Izvršnog odbora ESB-a da se tužitelju ne odobri dodatno povećanje plaće uslijed godišnje revizije plaća i bonusa za 2014.

Izreka presude

1. Poništava se odluka Izvršnog odbora Europske središnje banke od 25. veljače 2014. da O. Seigneuru ne odobri dodatno povećanje plaće za 2014.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska središnja banka snosit će vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškova O. Seigneura.

⁽¹⁾ SL C 421, 24. 11. 2014., str. 63.

Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 15. prosinca 2015. – Clarke, Dickmanns i Papathanasiou protiv OHIM-a

(Spojeni predmet F-101/14, F-102/14 i F-103/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Privremeno osoblje — Zaposlenici OHIM-a — Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu — Odredba o raskidu ugovora u slučaju da član osoblja ne bude uvršten na rezervnu listu natječaja — Dan kada odredba o raskidu počinje proizvoditi učinke — Opći natječaji OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13)

(2016/C 048/105)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns i Elisavet Papathanasiou (Alicante, Španjolska) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: A. Lukošiuūtė, agent, B. Wägenbaur, odvjetnik)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za poništenje odluke tuženika da s obzirom na opće natječaje OHIM/AD/01/13 i OHIM/AST/02/13 primjeni odredbu iz tužiteljevih ugovora o radu koja predviđa automatski raskid ugovora u slučaju neuspjeha na prvom općem natječaju iz područja industrijskog vlasništva koji odgovara njihovim funkcijama i, s druge strane, zahtjev da se OHIM-u naloži naknada neimovinske i imovinske štete prouzročene tužiteljima.

Izreka presude

1. Tužbe se odbijaju.

2. N. Clarke, E. Papathanasiou i S. Dickmanns snose vlastite troškove i nalaže im se snošenje polovice troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni).
3. Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) snosi polovicu vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 7, 12. 1. 2015., str. 50., str. 51., i str. 52.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 17. prosinca 2015. – T protiv Komisije

(Predmet F-134/14) ⁽¹⁾

**(Javna služba — Socijalna sigurnost — Profesionalna bolest — Članak 73. Pravilnika o osoblju —
Zahtjev za priznanje profesionalnog izvora bolesti — Uzročna veza — Zahtjev za naknadu nematerijalne
štete pretrpljene zbog protoka vremena koje je instituciji bilo potrebno da prizna profesionalni izvor
bolesti — Obveza donošenja odluke u razumnom roku — Nematerijalna šteta)**

(2016/C 048/106)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: T (zastupnici: S. Rodrigues i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i C. Ehrbar, agenti, zatim C. Ehrbar, agent)

Predmet

Zahtjev za poništenje Komisijine odluke koja isključuje postojanje štete nastale uslijed protoka vremena potrebnog da Komisija utvrdi profesionalni izvor bolesti tužitelja te da ga obešteti samo do visine od 2 000 eura na ime naknade štete za neizvjesnu situaciju u vezi s priznavanjem profesionalnog izvora njegove bolesti, kao i zahtjev za naknadu navodno pretrpljene nematerijalne štete.

Izreka presude

1. Nalaže se Europskoj komisiji platiti T-u iznos od 5 000 eura.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove i nalaže joj se snošenje troškove T-a.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015., str. 53.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 16. prosinca 2015. – DE protiv EMA-e**(Predmet F-135/14) ⁽¹⁾****(Javna služba — Osoblje EMA-e — Stavljanje u „neaktivni status” — Akt kojim se nanosi šteta — Pravo na saslušanje — Povreda)**

(2016/C 048/107)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DE (zastupnici: S. Rodrigues i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (zastupnici: S. Marino, T. Jabłoński i N. Rampal Olmedo, agenti, D. Waelbroeck i A. Duron, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke EMA-e o stavljanju tužitelja na raspolaganje i naknadu navodno pretrpljene nematerijalne štete.

Izreka presude

1. Poništava se odluka od 31. siječnja 2014. kojom je Europska agencija za lijekove DE-a stavila u „neaktivni status”.
2. Nalaže se Europskoj agenciji za lijekove da DE-u plati iznos od 10 000 eura.
3. Europska agencija za lijekove snosi vlastite troškove, te joj se nalaže snošenje troškova DE-a.

⁽¹⁾ SL C 16, 19. 1. 2015., str. 50.

Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 15. prosinca 2015. – Guittet protiv Komisije**(Predmet F-141/14) ⁽¹⁾****(Javna služba — Bivši dužnosnik — Socijalna sigurnost — Snošenje liječničkih troškova — Komisijino vođenje zdravstvenog dosjea — Načelo dobre uprave i dužnost brižnog postupanja — Izvanugovorna odgovornost Unije)**

(2016/C 048/108)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Christian Guittet (Cannes, Francuska) (zastupnici: L. Levi i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i T. S. Bohr, agenti, C. Mélotte, odvjetnik, zatim T. S. Bohr, agent, C. Mélotte, odvjetnik)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke kojom se odbija zahtjev za naknadu štete zbog pogreške u obavljanju službe koju je počinila Komisija zadužena za vođenje zdravstvenog dosjea tužitelja koji je bio žrtva teške nesreće i zahtjev za naknadu navodno pretrpljene materijalne i nematerijalne štete.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. C. Guittet snosi vlastite troškove, te mu se nalaže snošenje troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015., str. 46.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 10. prosinca 2015. – Jäger-Waldau protiv Komisije

(Predmet F-17/15) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Ocjena — Izvješće o ocjeni — Zahtjev za izmjenu — Odbijanje)

(2016/C 048/109)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Arnulf Jäger-Waldau (Laveno, Italija) (zastupnik: D. Fouquet, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i G. Berscheid, agenti, zatim G. Berscheid, agent)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke tijela za imenovanje da ne izmijeni izvješće o radu tužitelja za 2013.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. A. Jäger-Waldau snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015., str. 40.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 16. prosinca 2015. – De Loecker protiv EEAS-a

(Predmet F-34/15) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje EEAS-a — Član privremenog osoblja — Uznemiravanje — Članci 12.a i 24. Pravidnika o osoblju — Zahtjev za pomoć — Odbijanje — Zahtjev za pokretanje administrativne istrage — Pravo na saslušanje — Povreda)

(2016/C 048/110)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Stéphane De Loecker (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: J.-N. Louis i N. de Montigny, odvjetnici)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt i M. Silva, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o odbijanju pritužbe zbog uznemiravanja koju je tužitelj podnio protiv glavnog voditelja poslovanja EEAS-a.

Izreka presude

1. Poništava se odluka od 14. travnja 2014. kojom je Europska služba za vanjsko djelovanje odbila zahtjev za pomoć koji je na temelju članka 12.a i 24. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije podnio S. De Loecker.
2. Europska služba za vanjsko djelovanje će snositi vlastite troškove, te joj se nalaže snošenje troškova S. De Loeckera.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015., str. 25.

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 15. prosinca 2015. – Bonazzi protiv Komisije

(Predmet F-88/15) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Promaknuća za 2014. godinu — Opće provedbene odredbe članka 45. Pravilnika — Popis dužnosnika koje su opće uprave i službe predložile za promaknuće — Izostavljanje tužiteljevog imena — Mogućnost osporavanja popisa dužnosnika predloženih za promaknuće pred zajedničkim odborom za promaknuće — Nepostojanje stajališta zajedničkog odbora za promaknuće — Usporedba zasluga koju vrši samo tijelo za imenovanje)

(2016/C 048/111)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Matteo Bonazzi (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o tome da se tužitelja ne promakne u sljedeći razred (AD 12) u postupku Europske komisije za promaknuća za 2014. godinu i zahtjev za naknadu navodno pretrpljene neimovinske štete.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. M. Bonazzi snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015., str. 61.

Rješenje Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 18. prosinca 2015. – De Nicola protiv EIB-a**(Predmet F-128/11) ⁽¹⁾****(Javna služba — Osoblje EIB-a — Ocjenjivanje — Izvješće o ocjeni 2010 — Oспорavanje — Unutarnji postupci — Uvjeti — Povlačenje tužbe — Tužba — Pravni interes — Nepostojanje — Razumni rok — Nepoštovanje — Očita nedopuštenost)**

(2016/C 048/112)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksembourg) (zastupnik: L. Isola, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: G. Nuvoli i T. Gilliams, agenti, A. Dal Ferro, odvjetnik)

Predmet

Tužbom se zahtjeva, kao prvo, poništenje dopisa i odluka EIB-a donesenih u upravnom postupku u okviru ocjenjivanja tužitelja o izvršavanju poslova u 2010., kao drugo, poništenje odluke predsjednika EIB-a o nepokretanju postupka mirenja pred odborom za mirenje, kao treće, poništenje godišnje ocjene tužitelja za 2010. u dijelu u kojem mu nije dodijeljena ocjena „exceptional performance” ili „very good performance” te nije predložen za promaknuće za poslove skupine D te, naposljetku, da se EIB-u naloži da mu naknadi pretrpljenu materijalnu i nematerijalnu štetu.

Izreka rješenja

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Carlo De Nicola snosit će vlastite troškove te mu se nalaže snošenje troškova Europske investicijske banke.

⁽¹⁾ SL C 65, 3. 3. 2012., str. 21.

Rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 17. prosinca 2015. – López Cabeza protiv Komisije**(Predmet F-76/14) ⁽¹⁾****(Javna služba — Otvoreni natječaj — Obavijest o natječaju EPSO/AD/248/13 — Neuvrštavanje na rezervnu listu — Nedostatna ocjena na testiranju u centru za procjenu kandidata — Tužba za poništenje — Povreda obavijesti o natječaju — Nezakonitost dokaza)**

(2016/C 048/113)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Alfonso López Cabeza (Valladolid, Španjolska) (zastupnici: G. Suárez de Castro i M. Orman, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke da se tužitelj ne uvrsti na rezervnu listu natječaja EPSO/AD/248/13.

Izreka rješenja

1. Tužba se odbija kao očito neosnovana.
2. Europska komisija snosit će vlastite troškove i nalaže joj se snošenje svih troškova A. Lópeza Cabeze.

⁽¹⁾ SL C 388, 3. 11. 2014., str. 30.

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 16. prosinca 2015. – Bärwinkel protiv Vijeća

(Predmet F-118/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Reforma Pravilnika o osoblju — Prijelazna pravila o razvrstavanju na određene vrste radnih mjesta — Članak 30. stavak 3. Priloga XIII. Pravilniku o osoblju — Pojam akta kojim se nanosi šteta — Odluka kojom se određenim dužnosnicima priznaje izvršavanje posebnih odgovornosti — Neuključivanje tužiteljevog imena na prvi popis 34 dužnosnika kojima je priznato izvršavanje posebnih odgovornosti — Zahtjevi koji se odnose na pre sudski postupak — Nepodnošenje žalbe u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju — Članak 81. Poslovnika)

(2016/C 048/114)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Wolfgang Bärwinkel (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i E. Rebasti, agenti, zatim M. Bauer i M. Veiga, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odlukâ Vijeća o razvrstavanju dužnosnikâ iz razreda AD 9 do AD 14 zaposlenih na radnim mjestima koja podrazumijevaju posebne odgovornosti na radna mjesta „načelnik odjela ili jednakovrijedno radno mjesto” ili „savjetnik ili jednakovrijedno radno mjesto” prije 31. prosinca 2015., a da se pritom tužitelja nije svrstalo među dužnosnike obuhvaćene tim razvrstavanjem.

Izreka rješenja

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. Svaka stranka snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015., str. 48.

Rješenje Službeničkog suda (prvo vijeće) od 7. prosinca 2015. – Probst protiv Komisije**(Predmet F-136/14) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Primici od rada — Naknada za život u inozemstvu — Članak 4. Priloga VII. Pravilniku — Bivši parlamentarni asistent — Komisijina odluka kojom se bivšim parlamentarnim asistentima naknada za život u inozemstvu odobrava od trenutka objave informacije dane osoblju — Poništavajuće presude — Nove i bitne činjenice — Vremenski ograničen učinak — Pravomoćnost — Administrativne odluke koje su postale konačne — Jednako postupanje)

(2016/C 048/115)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Norbert Probst (Genval, Belgija) (zastupnik: D. de Abreu Caldas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i T. S. Bohr, agenti, zatim T. S. Bohr, agent)

Predmet

Zahtjev tužitelja za poništenje Komisijine odluke kojom mu se retroaktivno odobrava naknada za život u inozemstvu, u mjeri u kojoj je ta retroaktivnost ograničena na 1. rujna 2013., s obzirom na to da tužitelj drži da mu Komisija tu naknadu treba odobriti od dana njegova zaposlenja u Komisiji, to jest 1. srpnja 1999.

Izreka rješenja

1. Tužba se odbija kao očito neosnovana.
2. N. Probst snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 34, 2. 2. 2015., str. 54.

Rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 17. prosinca 2015. – Di Marzio protiv Vijeća**(Predmet F-24/15) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Član ugovornog osoblja — Funkcijska skupina I. — Izmjena ugovora u ugovor člana privremenog osoblja na neodređeno vrijeme u razredu AST 3, AST 4 ili AST 5 ili u ugovor člana ugovornog osoblja na neodređeno vrijeme u funkcijskoj skupini III. — Članci 2., 3.a, 3.b, 80. i 88. Uvjeta zaposlenja — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Načelo dobre uprave — Dužnost brižnog postupanja — Očito pravno neosnovana tužba — Članak 81. Poslovnika)

(2016/C 048/116)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Antony Di Marzio (Limelette, Belgija) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i M. Veiga, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za izmjenu njegovog ugovora člana ugovornog osoblja, funkcijska skupina I., u ugovor člana privremenog osoblja, ili alternativno u ugovor člana ugovornog osoblja, funkcijska skupina III., i zahtjev za naknadu navodno pretrpljene neimovinske i imovinske štete.

Izreka rješenja

1. *Tužba se odbija kao očito neosnovana.*
2. *A. Di Marzio snosit će vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Vijeća Europske unije.*

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015., str. 43.

**Rješenje Službeničkog suda (prvo vijeće) od 9. prosinca 2015. – Van der Veen protiv Europol
(Predmet F-45/15) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Osoblje Europol — Privremeni službenik — Odluka 2009/371/PUP — Europolovo odbijanje zaključiti ugovor na neodređeno vrijeme — Članak 81. Poslovnika — Očito neosnovana tužba)

(2016/C 048/117)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mark Van der Veen (Haag, Nizozemska) (zastupnik: J.-J. Ghosez, odvjetnik)

Tuženik: Europski policijski ured (zastupnici: D. Neumann, J. Arnould i C. Falmagne, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje tuženikove implicitne odluke o odbijanju tužiteljevog zahtjeva za dodjelu ugovora na neodređeno vrijeme.

Izreka rješenja

1. *Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.*
2. *M. Van der Veen snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Europskog policijskog ureda.*

⁽¹⁾ SL C 190, 8. 6. 2015., str. 34.

Tužba podnesena 23. studenoga 2015. – ZZ protiv EASA-e**(Predmet F-144/15)**

(2016/C 048/118)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za sigurnost zračnog prometa (EASA)

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Europske agencije za sigurnost zračnog prometa o neproduženju neplaćenog dopusta tužitelja za osobne potrebe za još jednu godinu.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku tijela za sklapanje ugovora od 15. siječnja 2015. o neproduženju neplaćenog dopusta tužitelja za osobne potrebe za još jednu godinu;
- Naložiti EASA-i snošenje troškova.

Rješenje Službeničkog suda od 17. prosinca 2015. – Diamantopoulos protiv ESVD-a**(Predmet F-30/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/119)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 146, 4. 5. 2015., str. 50.

Rješenje Službeničkog suda od 17. prosinca 2015. – FW/Komisije**(Predmet F-58/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/120)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 213, 29. 6. 2015., str. 47.

Rješenje Službeničkog suda od 17. prosinca 2015. – Morin protiv Komisije**(Predmet F-129/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/121)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 414, 14. 12. 2015., str. 44.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR